

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε'

Πέμπτη 5 Οκτωβρίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 5 Οκτωβρίου 2006, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.47' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Βασίλειο Έξαρχο, Βουλευτή Λάρισας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Δήμοι Δωρίου, Αετού, Αυλώνας και Μελιγαλά Νομού Μεσσηνίας ζητούν την τροποποίηση των ορίων της Ιονίας Οδού που διέρχεται από Δήμους του Νομού Μεσσηνίας.

2) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Σάμου ζητεί τη συμπλήρωση των συσταθισμών θέσεων στα ΚΕΠ της Ν.Α. Σάμου.

3) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Δημοσίων Υπαλλήλων Νομού Σάμου «Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» ζητεί τη χορήγηση αναλώσιμων υλικών σε ασθενείς με σακχαρώδη διαβήτη τύπου II.

4) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Σάμου ζητεί τη λήψη μέτρων περιστολής των ζημιών στη φυτική παραγωγή της Σάμου από τα αγριογούρουνα.

5) Ο Βουλευτής Σάμου κ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων Δημοσίων Υπαλλήλων Νομού Σάμου προτείνει την αντιπροσώπευση των συνταξιούχων στα Δ.Σ. των Νοσοκομείων.

6) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίων Αναργύρων Καστοριάς ζητεί την αποζημίωση των τοματοπαραγωγών της περιοχής του, για τη ζημία που υπέστησαν από τον ιό του κηλιδωτού μαρασμού της τομάτας.

7) Ο Βουλευτής Καστοριάς κ. ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Βοηθητικό Προσωπικό του Βρεφονηπιακού Σταθμού της περιοχής Χλόης Νομού Καστοριάς ζητεί την καταβολή του επιδόματος παραμεθόριων περιοχών.

8) Ο Βουλευτής Κοζάνης κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών ΤΑΞΙ Νομού Κοζάνης «Ο ΑΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ» ζητεί να μην ενταχθούν τα ΤΑΞΙ στη δικαιοδοσία των Δήμων.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 12334/29-6-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κυριάκου Μητσοτάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1565/20-7-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμ. 12334/2006 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, σχετικά με τη συντήρηση και τον εκσυγχρονισμό του Ηλιακού Χωριού στην Πεύκη, σας πληροφορούμε, για τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, τα εξής:

1. Το Ενεργειακό Έργο του Ηλιακού Χωριού, είχε, σύμφωνα με την γνωστή Ελληνογερμανική Συμφωνία (βλ. σχετική Νομοθεσία στο συνημμένο Υπόμνημα) σαφώς πιλοτικό, ερευνητικό και πειραματικό χαρακτήρα, γι' αυτό και στην Τρίτη Φάση του Έργου της Μέτρησης και Αξιολόγησης, ασχολήθηκαν συνεχώς επί τριετία (1989 -1991) Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Ελλάδας και της Γερμανίας, με σκοπό και στόχο αφ' ενός την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εξοικονόμηση ενέργειας από χρήση συμβατικών καυσίμων, εν προκειμένω πετρελαίου και ηλεκτρικού ρεύματος και αφ' ετέρου την συνεχή ενημέρωση των κατοίκων - χρηστών, δικαιούχων του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.), προκειμένου να επιτευχθεί ευρεία αποδοχή της χρήσης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Α.Π.Ε.). Ο πειραματικός ακριβώς χαρακτήρας του Έργου του Ηλιακού Χωριού, οδήγησε στην κατασκευή μιας πολύ μεγάλης ποικιλίας ενεργειακών συστημάτων και συνδυασμού τους (54 τον αριθμό) με προφανή συνέπεια την ανάγκη ανακαίνισης, αντικατάστασης, ή βελτιστοποίησης της αποδοτικότητας ορισμένων από αυτά, με απώτερο στόχο την απλοποίησή τους, την μεγιστοποίηση της εξοικονόμησης ενέργειας από χρήση συμβατικών καυσίμων, την συμπίεση του λειτουργικού κόστους και την ελάφυνση του περιβάλλοντος από την εκπομπή αερίων ρύπων.

Ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε συμμετοχή της ηλιακής ενέργειας στην μεν παραγωγή ζεστού νερού χρήσης περίπου

από 60% έως 90% στη δε θέρμανση των χώρων κατοικίας περίπου από 30% έως 40% με παράλληλη κάλυψη του υπολοίπου τμήματος από συμβατικά καύσιμα (πετρέλαιο και ηλεκτρικό ρεύμα). Τόσο από τα πορίσματα της τριετούς φάσης μετρήσεων και αξιολόγησης των ενεργειακών συστημάτων (1989 - 1991), όσο και από την 18ετή συνεχή λειτουργία τους, αλλά και από την προσφάτως πραγματοποιηθείσα από το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΚΑ.Π.Ε.) ενεργειακή Επιθεώρηση έχει αποδειχθεί ότι, ο παραπάνω στόχος έχει επιτευχθεί κατά το μεγαλύτερο μέρος του. Σε μερικά μάλιστα συστήματα η πράξη απέδειξε ότι τα αποτελέσματα στην ενεργειακή απόδοση ήταν καλύτερα από τα αναμενόμενα από τον θεωρητικό σχεδιασμό. Τα ενεργειακά συστήματα λόγω της φυσιολογικής γήρανσης των υλικών (20 έτη από την ημέρα τοποθέτησής τους), λόγω της ύπαρξης μερικών αποδεδειγμένα μη αποδοτικών συστημάτων (απόρροια του πειραματικού χαρακτήρα του Ηλιακού Χωριού) αλλά και λόγω των εγγενών αδυναμιών του Ο.Ε.Κ. να αντιμετωπίσει ένα τέτοιας υψής, έκτασης και σημασίας ενεργειακό Έργο, χωρίς να διαθέτει τεχνογνωσία, εξειδικευμένο προσωπικό και σχετική εμπειρία και παρά τις συνεχείς και φιλότιμες προσπάθειες που κατέβαλε και συνεχίζει να καταβάλλει, για την κατά το δυνατόν απρόσκοπτη λειτουργία τους, με κάλυψη όλων των δαπανών λειτουργίας και συντήρησης, έχουν χάσει ένα μέρος της ενεργειακής απόδοσής τους. Από συγκριτικές τεχνικοοικονομικές μελέτες για το κόστος της θερμικής κλιματιστικής παραγωγής ζεστού νερού οικιακής χρήσης και θέρμανσης έχει προκύψει ότι, ακόμη και σήμερα, μια μέση οικογένεια που κατοικεί στο Ηλιακό Χωριό πληρώνει για τις ίδιες παρεχόμενες υπηρεσίες κατά μέσο όρο το 50% έως 70% του ποσού που πληρώνει μια παρόμοια οικογένεια ίδιας κατοικίας σε ιδιωτικές πολυκατοικίες με συμβατικά ενεργειακά συστήματα.

Το κόστος συντήρησης των ενεργειακών συστημάτων, καθώς και αυτό της αποκατάστασης των βλαβών, που συμβαίνουν τον τελευταίο καιρό με μεγάλη συχνότητα, και το οποίο βάσει της σχετικής Νομοθεσίας επωμίζεται ο Ο.Ε.Κ., έχει φθάσει σε τέτοια υψηλά επίπεδα, ώστε η μόνη και πλέον συμφέρουσα λύση να είναι η συνολική θεώρηση του θέματος «Ηλιακό Χωριό» με βασικό άξονα την υλοποίηση της απόφασης του Ο.Ε.Κ. για την «ανακαίνιση, εκσυγχρονισμό, αυτοματοποίηση και βελτιστοποίηση της αποδοτικότητας των ενεργειακών συστημάτων», ώστε να επιτευχθούν και οι 4 στόχοι, που έχουν τεθεί, δηλαδή:

- Δραστική απλοποίηση των ενεργειακών συστημάτων, έτσι ώστε να είναι εφικτή η παρακολούθηση και διαχείρισή τους από τους ίδιους τους κατοίκους, δικαιούχους του ΟΕΚ.

- Μεγαλύτερη συμμετοχή ηλιακής ενέργειας με θερμικούς ηλιακούς συλλέκτες υψηλής απόδοσης, και υποκατάσταση του πετρελαίου πλήρως και εν μέρει της ηλεκτρικής ενέργειας με καύσιμο φυσικό αέριο.

- Πλήρης αυτοματοποίηση όλων των ενεργειακών συστημάτων σε όλες τις βαθμίδες, δηλ. παραγωγή, διανομή, συντήρηση και μέτρηση - κατανομή δαπανών.

- Διατήρηση του ηλιακού - οικολογικού χαρακτήρα του Ηλιακού Χωριού με ό, τι αυτό σημαίνει σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Η υλοποίηση από τον Ο.Ε.Κ. του παραπάνω Έργου στο Ηλιακό Χωριό, θα καταστήσει δυνατή και τη χορήγηση στους κατοίκους των οριστικών παραχωρητηρίων των κατοικιών τους, πράγμα που με την παρούσα κατάσταση είναι αδύνατον.

2. Ο Ο.Ε.Κ. έχει ήδη λάβει την απόφαση εκτέλεσης του Έργου ανακαίνισης, εκσυγχρονισμού, αυτοματοποίησης και βελτιστοποίησης της αποδοτικότητας των ενεργειακών συστημάτων και έχει δρομολογήσει τις σχετικές ενέργειες για την υλοποίησή του. Ο Ο.Ε.Κ. κατέβαλε και εξακολουθεί να καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες προς την κατεύθυνση αυτή, όχι χωρίς δυσκολίες. Μέχρι σήμερα έχει εκπονηθεί Μελέτη Σκοπιμότητας και Ενεργειακή Επιθεώρηση σε συνεργασία με το Κ.Α.Π.Ε, καθώς και προμελέτη για την συγγραφή των τευχών Δημοπράτησης. Εκείνο που πρέπει να επιτευχθεί επί πλέον, είναι η εξεύρεση τρόπου εκπόνησης της Οριστικής Μελέτης, δεδομένου ότι η Διεύθυνση Μελετών του Ο.Ε.Κ. αδυνατεί να την πραγματοποιήσει, επειδή εκφεύγει κατά πολύ του αντικει-

μένου της και δεν διαθέτει την κατάλληλη υποδομή και τις εξειδικευμένες γνώσεις προς τον σκοπό αυτό.

3. Ο Ο.Ε.Κ. ακολουθεί πιστά την ισχύουσα Νομοθεσία για την οικοδόμηση των οικισμών του, εναρμονίζεται όπου χρειαστεί με την Κοινοτική Νομοθεσία και επιδιώκει συνεργασίες με αρμόδιους φορείς, όπως το ΚΑ.Π.Ε., προκειμένου να επεκτείνει την εμπειρία στη χρήση της ηλιακής ενέργειας με κεντρικά συστήματα στους οικισμούς που κατασκευάζει.

Ο Υπουργός ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτησέων).

2. Στην με αριθμό 12286/28-6-06 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ζέττας Μακρή δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ. 90036/17225/707/19-7-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 12286/28-6-2006 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τη Βουλευτή κ. Μακρή Ζέττα σχετικά με την πορεία της ένορκης Διοικητικής Εξέτασης που διενεργεί το «Ταμείο Ασφάλισης Εμπόρων» στο Τ.Α.Ε. Μαγνησίας για την υπεξαίρεση ασφαλιστικών εισφορών και τα μέτρα που προτίθεται να λάβει ο Υπουργός μέχρι την έκδοση του σχετικού πορίσματος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α) Όσον αφορά τη διαδικασία έκδοσης του πορίσματος της Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης η Διοίκηση του «Ταμείου Ασφάλισης Εμπόρων» με το Α.Π. 501/7.7.06, έγγραφό της μας γνώρισε ότι λόγω της σοβαρότητας της υπόθεσης και της μεγάλης έκτασής της, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι παράνομα οι περισσότεροι των ασφαλισμένων φέρεται να είχαν εμπιστευθεί επί σειρά ετών τα ασφαλιστικά τους βιβλιάρια στον επιμελητή κ. Γκιώνη Νικόλαο, καθυστερεί η έκδοση της σχετικής πορισματικής έκθεσης του διενεργούντος την ΕΔΕ, ο οποίος ανέλαβε σε αντικατάσταση του παρατηθέντος λόγω συνταξιοδότησης αρχικά υπαλλήλου.

Β) Η Διεύθυνση Επιθεώρησης και Ελέγχου της Γ.Γ.Κ.Α. του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, η οποία διενήργησε έρευνα του εν λόγω θέματος βάσει της υπ' αριθμ. Φ.10036/30086/1387/13.12.2005 εντολής έρευνας, βρίσκεται στο στάδιο σύνταξης του πορίσματος και υπολογίζει να καταθέσει το πόρισμά της σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Ως εκ τούτου, μετά την κατάθεση του πορίσματος της Διεύθυνσης Επιθεώρησης και Ελέγχου της Γ.Γ.Κ.Α. θα ληφθούν ανάλογες αποφάσεις για τα θέματα που απασχολούν τους ασφαλισμένους εμπόρους του Ν. Μαγνησίας.

Σχετικά με τη χορήγηση ασφαλιστικής ενημερότητας σας γνωρίζουμε ότι το Δ.Σ. του Οργανισμού, με αποφάσεις του, έδωσε τη δυνατότητα θεώρησης των βιβλιαρίων ασθενείας και χορήγησης ασφαλιστικής ενημερότητας για τη θεώρηση βιβλίων και στοιχείων της επιχείρησης από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. μέχρι 31-12-06 στους ασφαλισμένους των οποίων φέρεται, κατά δήλωσή τους, να υπεξαίρεσε τις εισφορές ο εισπράκτορας του Οργανισμού.

Ο Υπουργός ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ

3. Στην με αριθμό 13156/24-7-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Τσούρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 90433/17-8-06 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 13156/24-7-2006 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Τσούρα με θέμα «Τροποποίηση σύνθεσης της Επιτροπής Αξιολόγησης Υποψηφίων στο Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού», σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Στην επιτροπή αξιολόγησης για την πρόσληψη του επιστημονικού προσωπικού με βάση την απόφαση της Διοικούσας συμ-

μετέχουν:

- Ο εκάστοτε Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του ΙΥΠ.
- Ο εκάστοτε επιστημονικός διευθυντής στη Δ/νση του οποίου κρίνεται η θέση (εργαζόμενος στο ΙΥΠ και μέλος του συλλόγου).
- Ένα εκ των δύο διορισμένων μελών των εργαζομένων στη Διοικούσα του ΙΥΠ (εργαζόμενος στο ΙΥΠ).
- Ένα μέλος που ορίζεται από το σύλλογο των εργαζομένων (εργαζόμενος στο ΙΥΠ και μέλος του συλλόγου).
- Διακεκριμένος επιστήμονας με γνωστικό αντικείμενο σχετικό με την κρίσιμη θέση.

Την τελευταία διετία έγιναν δύο αξιολογήσεις. Η μία το καλοκαίρι του 2005 με την παλαιά σύνθεση της επιτροπής, η δεύτερη τον Ιούλιο του 2006 με τη νέα σύνθεση. Οι συμμετέχοντες στη δεύτερη αξιολόγηση που έγινε τον Ιούλιο του 2006 ήταν:

- Η Πρόεδρος του ΙΥΠ κ. Α. Γιαννούλια-Καραντανά, Αν. Καθηγήτρια Παιδιατρικής.
- Η Διευθύντρια της Διεύθυνσης Κοινωνικής Παιδιατρικής του ΙΥΠ και μέλος του συλλόγου εργαζομένων, κ. Ι. Αντωνιάδου.
- Η Διευθύντρια του Τομέα Προαγωγής της Υγείας στο Σχολείο και διορισμένο μέλος της Διοικούσας του ΙΥΠ, κ. Α. Σώκου.
- Η Διευθύντρια Παιδιατρικής του ΕΣΥ με εξειδίκευση στην αναπτυξιακή και κοινωνική παιδιατρική, κ. Ε. Αντωνοπούλου.

Το πέμπτο μέλος δεν συμμετείχε διότι αν και προσκλήθηκε δεν ορίστηκε από το σύλλογο των εργαζομένων.

Η αρμονική συνεργασία της Διοικούσας Επιτροπής του ΙΥΠ με το σωματείο εργαζομένων αποτελεί βασικό παράγοντα για την επίλυση των προβλημάτων, είτε αυτά αφορούν τους εργαζόμενους, είτε την εύρυθμη λειτουργία και αναβάθμιση του Ινστιτούτου.

Ο Υπουργός Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 13428/3-8-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-1706/22-8-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 13428/3-8-2006, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανόλης Στρατάκης, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

1. Σύμφωνα με το Κεφάλαιο Β παρ. 4 της υπ' αριθμ. Α2/39773/6957/1991 (ΦΕΚ 955/Β'/20-11-1991) Απόφασης του Υπουργού ΥΜΕ, οι χορηγούμενες άδειες κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων σε επιχειρήσεις οδικής βοήθειας τοπικού χαρακτήρα είναι προσωρινές.

2. Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ. Α7/75528/5929/27-12-2005 εγκύκλιο του ΥΜΕ αναστάλη η χορήγηση σε λειτουργούσες ή νεοσύστατες επιχειρήσεις οδικής βοήθειας τοπικού χαρακτήρα νέων αδειών κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων, μέχρι τη νομοθετική επίλυση του θέματος.

3. Σε συνέχεια του ανωτέρω εγγράφου εκδόθηκε η υπ' αριθμ. Α7/836/32/16-1-2006 εγκύκλιος σύμφωνα με την οποία επετράπη, κατ' εξαίρεση της προαναφερόμενης εγκυκλίου, η έκδοση αδειών κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων παροχής οδικής βοήθειας τοπικού χαρακτήρα, για την περίπτωση ολοκλήρωσης της διαδικασίας μεταβίβασης αυτοκινήτων, που είχαν αγοραστεί μέχρι 31-12-2005 (παράγραφος 1 της εγκυκλίου), και για την περίπτωση θέσης σε κυκλοφορία μέχρι 31-12-2006 νέου οχήματος σε αντικατάσταση άλλου, που αποσύρεται από την κυκλοφορία (παράγραφος 2 της εγκυκλίου).

4. Τέλος, με την υπ' αριθμ. Α7/19470/1546/26-6-2006 εγκύκλιο δόθηκαν διευκρινήσεις για την εφαρμογή των ως άνω εγκυκλίων περί αναστολής χορήγησης προσωρινών αδειών κυκλοφορίας Φ.Ι.Χ. αυτοκινήτων παροχής οδικής βοήθειας. Όπως προκύπτει από το κείμενο της τελευταίας, οι οδηγίες που εδόθησαν με αυτή αφορούν αποκλειστικά την παράγραφο 1 της υπ' αριθμ. Α7/836/32/16-1-2006 εγκυκλίου η οποία αναφέρεται στη χορήγηση νέων αδειών κυκλοφορίας για την περίπτωση της μεταβίβασης αυτοκινήτων της κατηγορίας αυτής και όχι για την περίπτωση αντικατάστασης οχήματος λόγω παλαιότητας.

Συγκεκριμένα, δίνονται οδηγίες για την αντιμετώπιση περιπτώσεων μεταβίβασης ενάριθμων αυτοκινήτων, που έχουν ήδη αγοραστεί πριν από τις 31-12-2005 και για το πώς αποδεικνύεται η πραγματική ημερομηνία μεταβίβασης του εκάστοτε αυτοκινήτου, ήτοι με τον έλεγχο της ημερομηνίας έκδοσης του τιμολογίου αγοράς και την ημερομηνία έκδοσης βεβαίωσης ακινησίας.

Συνεπώς, σύμφωνα με τα ανωτέρω, επισημαίνεται, ότι εξακολουθεί να ισχύει η ημερομηνία της 31-12-2006 μέχρι την οποία μπορούν να εκδίδονται άδειες κυκλοφορίας οδικής βοήθειας τοπικού χαρακτήρα νέου οχήματος σε αντικατάσταση άλλου, που αποσύρεται από την κυκλοφορία.

Ο Υπουργός ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

5. Στην με αριθμό 13147/24-7-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Έξαρχου δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΠ/Κ.Ε./949/17-8-06 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με την υπ' αριθμ. 13147/24.07.2006 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Έξαρχου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την αριθμ. ΥΠ.ΠΟ./ΓΔΑΠΚ/ΑΡΧ/Α1/Φ15/36622/1569/ 27-4-2006Υ.Α του Υπουργείου Πολιτισμού εγκρίθηκε η μελέτη του Δήμου Λαρισαίων για την Αναβάθμιση-Ανάπλαση περιβάλλοντος χώρου και επιτρεπόμενων χρήσεων στο άμεσο περιβάλλον του Α' αρχαίου θεάτρου Λάρισας. Η αρμόδια ΙΕ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού, μετά την έγκριση του συνολικού προϋπολογισμού του έργου ύψους 100.000,00 ευρώ από τα ΠΕΠ Θεσσαλίας, προχώρησε το τελευταίο δίμηνο, σε συνεργασία με τις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου, σε πλήρη και ακριβή εφαρμογή των σχεδίων της ανωτέρω μελέτης.

Συγκεκριμένα, έγινε εκσκαφή του πεζοδρομίου και του οδοστρώματος τμήματος της οδού Βενιζέλου έμπροσθεν της πρόσφυξης του αρχαίου θεάτρου, η οποία στο χώρο έμπροσθεν του μνημείου περιορίστηκε σε εύρος 8,5 μ.

Κατά την εκσκαφή του πεζοδρομίου και τμήματος του οδοστρώματος της οδού Βενιζέλου εντοπίστηκαν και μεταφέρθηκαν σε συγκεκριμένο δημόσιο χώρο πίσω από το αρχαίο θέατρο για συντήρηση εκατοντάδες αρχιτεκτονικά μέλη των τοίχων της σκηνής του θεάτρου και των αναλημματικών τοίχων των παρόδων. Τα αρχιτεκτονικά αυτά μέλη βρέθηκαν μέχρι βάθους 2μ. περίπου. Σε επαφή με το νότιο τοίχο σκηνής και σε βάθος 3,5 μ. βρέθηκε ένας «ορίζοντας» από στρωμένους πώρινους και μαρμάρινους σπονδύλους και ανάμεσά τους άλλα μάρμαρα του θεάτρου. Στον «ορίζοντα» αυτό βρέθηκε, επίσης, το ακέφαλο άγαλμα της θεάς Αρτέμιδος Βενιδίος, καθώς και επιγραφές. Ο παραπάνω «ορίζοντας» περιορίζεται μέσα στον ήδη διαμορφωμένο χώρο του θεάτρου και δεν επεκτείνεται κάτω από το υπόλοιπο οδόστρωμα της οδού Βενιζέλου. Παράλληλα, στο υπόλοιπο οδόστρωμα της οδού Βενιζέλου το οποίο προβλέπεται να πεζοδρομηθεί από το Δήμο των Λαρισαίων σύμφωνα με τη σχετική μελέτη, η αρμόδια Εφορεία Αρχαιοτήτων, σε συνεργασία με την Υπηρεσία Ύδρευσης - Αποχέτευσης του Δήμου, διενήργησε οκτώ βαθιές δοκιμαστικές τομές για την εγκατάσταση των νέων φρεατίων αποχέτευσης με τις οποίες διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχουν κτιριακά λείψανα του αρχαίου θεάτρου ούτε άλλα διάσπαρτα αρχιτεκτονικά μέλη. Διαπιστώθηκε δηλαδή ότι στο τμήμα αυτό της οδού Βενιζέλου που θα πεζοδρομηθεί δεν υπάρχουν αρχαιότητες. Παράλληλα και σύμφωνα με την εγκεκριμένη σχετική μελέτη, διαμορφώθηκε στον πεζόδρομο της οδού Βενιζέλου έμπροσθεν του αρχαίου θεάτρου και κατά μήκος της πρόσφυξης του στο πεζοδρόμιο, πρηνές σε λωρίδα πλάτους από 3,50 - 7μ., με σκοπό να γεφυρωθεί η υψομετρική διαφορά των 3,30 μ. ανάμεσα στη σκηνή του θεάτρου και τη στάθμη του πεζοδρόμου, δημιουργώντας έναν καλαίσθητο φυτεμένο χώρο πίσω από τη σκηνή του θεάτρου.

Όσον αφορά την κλίμακα η οποία οδηγούσε στο επιθέατρο, αυτή δεν σχετίζεται με την οδό Βενιζέλου αλλά απλώς βρέθηκε σε επαφή με τον αναλημματικό τοίχο της δυτικής παρόδου και

αποκαλύφθηκε τώρα με την αφαίρεση χωμάτινης ράμπας που είχε κατασκευασθεί παλιότερα για την κάθοδο των βαρέων οχημάτων.

Οι ανασκαφές κάτω από το υπόλοιπο οδόστρωμα της οδού Βενιζέλου σε μήκος 140 μ., πλάτος 9 μ. και βάθος 3,5 μ., δεν είναι σκόπιμο να συνεχισθούν, διότι σύμφωνα με τα αποτελέσματα των δοκιμαστικών τομών που διενεργήθηκαν, δεν υπάρχουν αρχαιολογικές ενδείξεις. Επιπλέον, οποιαδήποτε σκέψη για διενέργεια, τέτοιου είδους ανασκαφή, θα προϋπέθετε σύνταξη νέας μελέτης η οποία θα αντιμετώπιζε τη μεταφορά όλων των δικτύων των Ο.ΚΩ. (φυσικό αέριο αποχέτευση ακαθάρτων και ομβρίων, ύδρευσης, ΔΕΗ, ΟΤΕ) καθώς και στατικά προβλήματα αντιστήριξης των παλιών καταστημάτων της αγοράς και υφιστάμενων πολυόροφων κτηρίων που βρίσκονται στο απέναντι πεζοδρόμιο της οδού Βενιζέλου.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ(Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Έξαρχο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 6 Οκτωβρίου 2006.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφος 2 και 3, 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 11/3.10.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Απόστολου-Αθανάσιου Τσοχατζόπουλου προς τους Υπουργούς Τουριστικής Ανάπτυξης και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την ανεργία και την ανασφάλιστη εργασία στον κλάδο

του τουρισμού κ.λπ..

2. Η με αριθμό 18/3.10.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμούζιάδη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μακεδονίας – Θράκης, σχετικά με την κατασκευή των αναγκαίων αντιπλημμυρικών έργων στην καμένη περιοχή της Κασσάνδρας Χαλκιδικής.

3. Η με αριθμό 10/1/3.10.2006 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις απεργιακές κινητοποιήσεις στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, την επίλυση των αιτημάτων κ.λπ..

(Θα απαντήσει η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων)

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 12/3-10-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Ρήγα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το έργο αναβάθμισης του Πολυδύναμου Περιφερειακού Ιατρείου Κιμώλου.

2. Η με αριθμό 17/3-10-2006 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Βέρας Νικολαΐδου προς τον Υπουργό Απασχόλησης Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με την επίλυση αιτημάτων των εργαζομένων στο φάρμακο, τη διασφάλιση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων κ.λπ..

3. Η με αριθμό 13/3-10-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας από τη ρύπανση του ποταμού Ασωπού Βοιωτίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 1/2-10-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τη γνωστοποίηση του ύψους των αμοιβών των επιτροπών του Υπουργείου κ.λπ. διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 8/2-10-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των πληγέντων από τις πυρκαγιές μελισσοκόμων Χαλκιδικής και Λακωνίας κ.λπ. διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της τρίτης με αριθμό 6/2-10-2006 επίκαιρης ερώτησης του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τους συμβασιούχους του δημοσίου και των Ο.Τ.Α. κ.λπ..

Αναλυτικότερα η επίκαιρη ερώτηση του κ. Αλαβάνου έχει ως εξής:

«Με νέα απόφαση του το Ι' Τμήμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου απέρριψε την αίτηση, που υπέβαλαν συμβασιούχοι, για την ανάκληση προηγούμενης απόφασής του με την οποία δεν εγκρίνονταν η πληρωμή συμβασιούχων που έχουν καταταχθεί σε θέσεις αορίστου χρόνου μετά από τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις και εργάζονται κανονικά. Η απόφαση αυτή προκαλεί νέο γύρο ταλαιπωρίας για χιλιάδες συμβασιούχους δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α., που παραμένουν απλήρωτοι και οι οποίοι προσφεύγουν στα πολιτικά δικαστήρια για να δικαιωθούν.

Με δεδομένη την απόφαση 18/2006 του Αρείου Πάγου, σχετικά με τους συμβασιούχους, με την οποία το Ανώτατο Δικαστήριο ζητά οι δικαστικές αποφάσεις να είναι εκτελεστές και ότι στην αντίθετη περίπτωση μπορούν να υπάρξουν κυρώσεις και την απόφαση C-212/04, ερωτάται ο κύριος Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης:

1. Προτίθεται να αναλάβει άμεσα νομοθετική πρωτοβουλία, προκειμένου να δώσει λύση στο πρόβλημα και να εξασφαλίσει ότι οι χιλιάδες συμβασιούχοι των οποίων οι συμβάσεις έχουν μετατραπεί σε αορίστου χρόνου με τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις θα αμείβονται κανονικά;

2. Επειδή η απόφαση C-212/04 του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου τονίζει ότι η οδηγία 99/70 «εμποδίζει την εφαρμογή εθνικής νομοθεσίας η οποία απαγορεύει απολύτως, στον δημόσιο τομέα και μόνο, τη μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μιας σειράς διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, οι οποίες στην πραγματικότητα αποσκοπούσαν στην κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών του εργοδότη και πρέπει να θεωρηθούν καταχρηστικές...», τι προτίθεται να πράξει για παράδειγμα με τους συμβασιούχους υπαλλήλους μερικής απασχόλησης που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των οποίων οι συμβάσεις λήγουν, αφού το π.δ. 164/04, σε αντίθεση με την απόφαση του Δ.Ε.Κ., απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου;»

Στην ερώτηση του κ. Αλαβάνου θα απαντήσει ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Παυλός.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Κύριε Πρόεδρε, επανέρχεται αυτό το ζήτημα, όπως ακριβώς είχε τεθεί πριν από λίγες εβδομάδες. Και είμαι υποχρεωμένος να επανέλθω σ' αυτά τα οποία είχα πει και πριν.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε μια απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου και έχουμε και αποφάσεις πολιτικών δικαστηρίων, οι οποίες μάλιστα εκδόθηκαν σε πρώτο βαθμό και τελεσίδικησαν, γιατί δεν ασκήθηκε ούτε έφεση ούτε αναίρεση. Στη δευτερολο-

γία μου, αν χρειαστεί, θα επανέλθω, ώστε να εξηγήσω τι εννοώ μ' αυτό.

Έχουμε επίσης την απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με την αρμοδιότητα που απονέμει το άρθρο 98 του Συντάγματος στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Γνωρίζουμε επίσης –και σ' αυτό δεν θέλω να κάνω καμία παρέμβαση, είναι θέμα του Ελεγκτικού Συνεδρίου– ότι μάλλον το ζήτημα έρχεται στην ολομέλεια, δεδομένου ότι η σχετική απόφαση στην οποία αναφέρεσθε είναι απόφαση του τμήματος. Παρακαλώ πολύ ως περιμένουμε την απόφαση της ολομέλειας.

Θα ήταν όμως αδιανόητο –το έχω πει και άλλοτε, το λέω και τώρα– να έρθει η Κυβέρνηση και με νομοθετική ρύθμιση να καταργήσει μια δικαστική απόφαση. Γιατί με τον τρόπο αυτό, κύριε Πρόεδρε, πέραν του ότι παραβιάζουμε την αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, θα βρισκόταν η κάθε Κυβέρνηση στην θέση να έρχεται, να καταργεί μια δικαστική απόφαση ανάλογα με το αν της αρέσει ή δεν της αρέσει.

Ρωτώ: Αν ήταν διαφορετική η απόφαση, θα είχατε πει ποτέ να την καταργήσουμε; Εδώ μιλάτε για νομοθετική κατάργηση, επειδή δεν είναι αρεστή, κατά τη γνώμη σας. Είναι σεβαστή η επιλογή που κάνετε. Πάντως καμία κυβέρνηση δεν θα ήταν μέσα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της και της άσκησης των καθηκόντων της αν ερχόταν να καταργήσει τις δικαστικές αποφάσεις μ' αυτόν τον τρόπο.

Σας είπα και πάλι ότι δεν θέλω να παρεμβαίνω στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Ας περιμένουμε την απόφαση της ολομελείας. Αν δημιουργηθεί πρόβλημα με την απόφαση της Ολομελείας, ξέρετε πολύ καλά ότι θα υπάρξει από εκεί και πέρα η ενέργεια εκείνη που απαιτείται από το Σύνταγμα και τους νόμους, πάντοτε, βέβαια, τηρουμένης της αρχής της νομιμότητας.

Αναφορικά με τα υπόλοιπα που λέτε, γνωρίζετε πολύ καλά ότι το π.δ. 164/2004 πέρασε απ' όλα τα στάδια κρίσεων που υπάρχουν, Συμβούλιο της Επικρατείας, Ελεγκτικό Συνέδριο, Άρειο Πάγο, Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και δεν ετέθη κανένα, απολύτως, θέμα.

Εκεί που καταδικαστήκαμε –και αυτό κάποιος θέλουν να το ξεχνούν, όχι εσείς ούτε το κόμμα σας, τα λέγατε από τότε– είναι για την πρακτική των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Γιατί το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έκρινε ως αντικονομικό το π.δ. 81/2003 Ρέππα–Σκανδαλίδη. Κάποιοι κάνουν πως δεν το καταλαβαίνουν. Κατά τα λοιπά, δεν έχει δημιουργήσει κανένα πρόβλημα το π.δ. 164/2004 στην εφαρμογή του.

Αναφέρετε επίσης την απόφαση 18/2006 του Αρείου Πάγου. Μα αυτή η απόφαση, κύριε Πρόεδρε, αναίρεσε απόφαση πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και βρίσκεται στον αντίποδα αυτών που λέγονται στην ερώτηση. Θα σας εξηγήσω στη δευτερολογία, αν χρειαστεί, τι εννοώ.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τα θέματα της μερικής απασχόλησης, το λέει και η ίδια η λέξη: Αν είχαμε μερική απασχόληση ανθρώπων στο παρελθόν που έπρεπε να γίνουν αορίστου χρόνου, γιατί ενέπιπταν στις διατάξεις του διατάγματος 164/2004, όπως ακριβώς λέει το Σύνταγμα και το Κοινοτικό Δίκαιο, τότε από εκεί και πέρα όσοι έγιναν αορίστου χρόνου έγιναν.

Και εγώ ρωτώ το εξής: Όταν έχουμε σήμερα καθεστώς μερικής απασχόλησης και προσλαμβάνεται κάποιος με καθεστώς μερικής απασχόλησης, είναι δυνατόν ποτέ να μιλήσουμε για μετατροπή των σχετικών συμβάσεων σε αορίστου χρόνου; Δυστυχώς συμβαίνουν, κύριε Πρόεδρε. Ή πραγματικά είναι μερική απασχόληση, οπότε δεν νοείται μετατροπή των συμβάσεων σε αορίστου χρόνου. Ή δεν είναι μερική απασχόληση και υποκρύπτεται κάτι άλλο, οπότε αντί να μιλάμε για μετατροπές, πρέπει να ψάξουμε και να δούμε ποιοι είναι εκείνοι που χρησιμοποιούν αυτήν τη μέθοδο για να κάνουν άλλες δουλειές.

Δεν μπορεί όμως αν πραγματικά συμβαίνει να έχουμε τέτοιες καταχρηστικές συμβάσεις, υποτίθεται μερικής απασχόλησης που υποκρύπτουν σχέση αορίστου χρόνου, δεν μπορεί στην περίπτωση αυτή να ερχόμαστε να επιβραβεύουμε τέτοιου είδους επιλογές που κάνουν κάποιους και να μετατρέπουμε συμβάσεις που ούτως ή άλλως δεν είναι δυνατόν. Γιατί αυτό το

Ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ότι το απαγορεύει το Σύνταγμα ρητώς.

Δεν εννοεί αυτό η απόφαση του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όταν λέει ότι δεν μπορεί να αποτραπεί. Αν διαβάσετε παρακάτω, θα βλέπατε ότι η απόφαση αυτή λέει και κάτι άλλο. Εκτός αν υπάρχουν άλλες ασφαλιστικές δικλίδες, οι οποίες έχουν μπει στο π.δ. 164/2004. Επομένως στο γενικότερο μεγάλο ζήτημα που θέσατε ως περιμένουμε την απόφαση της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ. Στη δευτερολογία θα πείτε τα υπόλοιπα.

Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι εδώ και μια επταετία, από τον καιρό της οδηγίας 70/1999, για το κόμμα μου, αλλά και για μένα υπάρχει μια μεγάλη υπόθεση την οποία δεν θα σταματήσουμε μέχρι να μπορέσει ο τελευταίος συμβασιούχος να δει τα δικαιώματά του να καλύπτονται.

Ξέρετε ότι αυτό δεν γίνεται σήμερα και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Ξέρετε ότι ένας πολίτης στην Ελλάδα, ο οποίος θεωρεί ότι η πολιτεία δεν αναγνωρίζει τα δικαιώματά του, έχει ένα μέσο -δεν πληρώνεται για επτά, οκτώ μήνες, είδα τους συμβασιούχους της καθαριότητας στη Χαλκίδα- και αυτό είναι να πάει στα δικαστήρια. Ξέρει ότι αυτό το μέσο μπορεί να τραβήξει για πολλά χρόνια, μέχρις ότου να γίνουν τελεσίδικες οι αποφάσεις. Επιτυγχάνουμε να είναι τελεσίδικες οι πρωτοβάθμιες αποφάσεις, γιατί δεν υπάρχει ούτε αναίρεση ούτε έφεση, γιατί η αυτοδίκαιη σε ορισμένα μέρη κατανοεί το θέμα.

Τι θέλετε να τους κάνετε; Θέλετε να τους κάνετε ληστές τραπεζών; Έχουν από πίσω τους τον Άρειο Πάγο, όπου η απόφαση, που αναφέρετε, λέει ότι πρέπει να είναι εκτελεστές οι δικαστικές αποφάσεις. Έχουμε την οδηγία 70/1999. Τι να κάνουν οι συμβασιούχοι που επτά-οκτώ μήνες δουλεύουν και δεν πληρώνονται; Να γίνουν ληστές τραπεζών -ας ξαναρωτάω- επειδή το Ελεγκτικό Συνέδριο τη μια αποφασίζει έτσι και την άλλη αποφασίζει αλλιώς; Στα Χανιά αποφάσισε για το αθλητικό κέντρο ότι ήταν σωστό, ενώ τώρα μας «τα γυρίζει»; Από πού κι ως πού το Ελεγκτικό Συνέδριο θα είναι υπεράνω του Αρείου Πάγου και των δικαστηρίων και του Συντάγματος και της νομιμότητας; Γι' αυτό ακόμα και με τη δική σας λογική εμείς σας προτείνουμε μια λύση. Νομοθετείστε αν βλέπετε αυτήν τη σύγκρουση. Πάρτε νομοθετικά μέτρα. Μην παίζετε με την απελπισία αυτών των ανθρώπων.

Υπάρχει και το δεύτερο θέμα, το δεύτερο σκέλος -στο οποίο απαντήσατε αλλά καθόλου σωστά- για τους συμβασιούχους ορισμένου χρόνου στην Νομαρχία Αθηνών, στην Υπερνομαρχία Αττικής, σε πολλές νομαρχίες. Έχω έγγραφα νομαρχιών στα οποία λένε ότι αυτοί οι συμβασιούχοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, γιατί δεν καλύπτονται οι οργανικές θέσεις των υπηρεσιών. Γιατί σ' αυτούς αφαιρείτε το δικαίωμα και όχι μόνο; Βέβαια αυτό το κάνετε με τη στήριξη δυστυχώς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Με μεγάλη μου λύπη καταθέτω στα Πρακτικά έγγραφο της Νομαρχίας Αθηνών -ας απαντήσει η κ. Γεννηματά- που καλύπτει την πολιτική της Κυβέρνησης και λέει -ντροπή!- ότι κάνουν συμπληρωματική απασχόληση, αφού είναι γνωστό πως καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να σας πω γιατί το προεδρικό σας διάταγμα δεν θα σταθεί τελικά; Διότι η οδηγία 70/1999 προβλέπει στο να καλύψει τα συμφέροντα των εργαζομένων, τα δικαιώματά τους όταν υπάρχουν και όχι να τους οδηγήσει στην απόλυση. Ξέρετε τι κάνετε εσείς; Τους οδηγείτε πια σε απόλυση. Συμπληρώνουν το δεκαεπτάμηνο και μπροστά στον κίνδυνο να εφαρμοστεί η οδηγία, το προεδρικό σας διάταγμα είναι ένα διάταγμα απολύσεων.

Σας καλώ να το σκεφτείτε και να αλλάξετε τη θέση σας σ' αυτό το θέμα. Είναι άνθρωποι με οικογένειες οι οποίοι βρίσκο-

νται κυριολεκτικά σε απελπισία από το φόβο να πεταχτούν στο δρόμο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για να δευτερολογήσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, σέβομαι απολύτως τις απόψεις σας και τη μαχητικότητα με την οποία τις υποστηρίζετε. Ξέρω επίσης ότι υπάρχει ένα πρόβλημα, γιατί έχουμε διαφορετικές αποφάσεις. Σας είπα όμως το εξής: Η ευθεία νομοθετική παρέμβαση για να καταργήσουμε με απόφαση είναι εκ του Συντάγματος απαράδεκτη, γιατί καταλύει κάθε έννοια διάκρισης εξουσιών και ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης. Διαφορετικά κάθε φορά θα έρχεστε και ανάλογα με το αν σας αρέσει ή δεν σας αρέσει, θα μας λέτε «νομοθετήστε προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση».

Δεν πάει πουθενά μια κυβέρνηση και μια πολιτεία έτσι. Δεν λύνονται έτσι τα κοινωνικά προβλήματα. Άρα, ως περιμένουμε την απόφαση της ολομέλειας. Και θέλω να πιστεύω ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο, με την ευθυκρισία που έχει και που ξέρει πάρα πολύ καλά ότι εδώ έχουμε ένα πρόβλημα, θα αποφασίσει εκείνο που έχει να αποφασίσει. Εγώ δεν παρεμβαίνω.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας θέσω ένα ερώτημα. Το λέω αυτό γιατί γνωρίζω πολύ καλά τους αγώνες τους δικούς σας και του κόμματός σας. Μιλάτε για τους συμβασιούχους και ξέρω το πρόβλημα που υπάρχει. Πώς θα ονομάζατε όμως την πρακτική εκείνη δημάρχων, οι οποίοι προσλαμβάνουν κάποιον χωρίς διαδικασίες Α.Σ.Ε.Π., βάζουν την υπογραφή τους ότι αυτός προσελήφθη -και βάζουν την υπογραφή τους με κυρώσεις- και δεν καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες και εδώ υπάρχει σύμβαση έργου.

Την αναμένουν λέγοντας ότι δεν καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Έπειτα πάνε στο δικαστήριο και λένε «όχι, καλύπτει πάγιες και διαρκείς ανάγκες». Βγαίνει η απόφαση και δεν κάνουν ούτε έφεση ούτε αναίρεση. Με τον τρόπο αυτόν πάνε να γίνουν αορίστου χρόνου.

Κύριε Πρόεδρε, εσείς με το Συνασπισμό και βεβαίως με την ευαισθησία που έχετε, κοιτάτε στα μάτια τους άνεργους, κοιτάτε όλους εκείνους που περιμένουν να μπουν με διαδικασίες Α.Σ.Ε.Π. και πείτε μου αν ευλογείτε εσείς, ως κόμμα, πρακτικές προσλήψεων εκτός Α.Σ.Ε.Π., οι οποίες μετατρέπονται εκ των υστέρων σε αορίστου χρόνου.

Βεβαίως ξέρω το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί και υπεύθυνοι μπορεί να είναι πολλοί. Αλλά πρέπει και εμείς ως πολιτεία και όλοι όσοι βρίσκονται σ' αυτήν την Αίθουσα να αντιληφθούμε ότι δεν μπορεί με οποιαδήποτε πρακτική να παρακάμπτουμε την αρχή της αξιοκρατίας και τις διαδικασίες του Α.Σ.Ε.Π.. Γιατί με τον τρόπο αυτό ξέρετε τι «φάμπρικα» μπορούμε να ανοίξουμε, ξέρετε τι κερκόπορτες μπορούμε να ανοίξουμε.

Ας λύσουμε το κοινωνικό πρόβλημα που υπάρχει τώρα αλλά ας δούμε και το ότι οι άρχοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όταν βάζουν την υπογραφή τους και λένε ότι η σύμβαση αυτή δεν καλύπτει αορίστου χρόνου, πρέπει να την τιμούν μέχρι το τέλος. Γιατί αλλιώς πρέπει να ζητήσουμε και αλλού ευθύνες.

Και κυρίως το είπαμε: Εκτός από το να ασχολούμαστε συνέχεια πώς θα γίνουν αορίστου χρόνου άνθρωποι οι οποίοι προσλήφθηκαν χωρίς Α.Σ.Ε.Π., καλό, είναι να κοιτάμε στα μάτια και όλους εκείνους τους άνεργους που δεν είχαν τη δυνατότητα να έχουν τέτοιου είδους προσλήψεις. Και αυτό ξέρετε το οφείλουμε σε μια κοινωνία η οποία έχει πολλούς άνεργους και οι οποίοι άνεργοι πρέπει και εκείνοι να δουν κάποτε με αρχές αξιοκρατίας τη δυνατότητα να εργαστούν και να προσφέρουν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Εισερχόμενα στη συζήτηση της πρώτης με αριθμό 3/2-10-2006 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Έξαρχου προς τον

Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ολοκλήρωση κατασκευής των έργων της Κάρλας κ.λπ.

Αναλυτικότερα η επίκαιρη ερώτηση του κ. Έξαρχου έχει ως εξής:

«Η κατασκευή του ταμιευτήρα της Κάρλας, ενός έργου πολύ μεγάλης περιβαλλοντικής σημασίας αποτέλεσε ένα μακροχρόνιο αίτημα των φορέων της Λάρισας και της Μαγνησίας, αίτημα που η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ υιοθέτησε και αποφάσισε να χρηματοδοτήσει με σημαντικά ποσά.

Η ολοκλήρωση του ταμιευτήρα της Κάρλας σε συνδυασμό με το φράγμα της Γυρτώνης και τα άλλα μικρότερα φράγματα που χρειάζονται καθώς και τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας της Λάρισας και ρύθμισης της ροής και αποταμίευσης νερού στον Πηνειό θα αποτελέσουν ένα σύγχρονο υδραυλικό σύστημα πολύ μεγάλης σημασίας για την ανάπτυξη της περιοχής, αφού θα επηρεάσει πολύ θετικά το περιβάλλον και θα εξασφαλίσει ικανές ποσότητες νερού για την άρδευση.

Με δεδομένα

α) ότι στις 30-6-2006 έληξε η διάρκεια της σύμβασης κατασκευής του ταμιευτήρα της Κάρλας, χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες στους συλλεκτήρες Σ3, Σ4 και Σ6.

β) ότι εκκρεμεί η κατασκευή των αντλιοστασίων και η διευθέτηση της τάφρου ΣΤ για την παροχέτευση του νερού από τον Πηνειό στην Κάρλα.

γ) υπάρχουν καθυστερήσεις στην προώθηση των απαλλοτριώσεων με αποτέλεσμα πολλοί αγρότες των παρακάρλιων χωριών να έχουν πάθει μεγάλη οικονομική ζημία

δ) έχουν δημιουργηθεί σοβαρά προβλήματα πρόσβασης των αγροτών στα χωράφια τους λόγω μη ολοκλήρωσης των έργων.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1) Τα έργα ολοκλήρωσης των συλλεκτήρων Σ3, Σ4, και Σ6 και κατασκευής των αντλιοστασίων στον Πηνειό για την τροφοδοσία της Κάρλας θα ενταχθούν σε ενιαία εργολαβία και αν ναι πότε θα γίνει η δημοπράτησή τους;

2) Πότε εκτιμάται ότι θα ολοκληρωθούν όλες οι εργασίες κατασκευής του ταμιευτήρα της Κάρλας και

Ποιο είναι το κόστος και αν έχουν εξασφαλιστεί οι πιστώσεις για την ολοκλήρωση των παραπάνω έργων και των απαιτούμενων απαλλοτριώσεων;».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Έξαρχου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ο κ. Ξανθόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχήν πρέπει να πω ότι ευχαριστώ τον κ. Έξαρχο για την πληρότητα της ερώτησης, αλλά και για την ευαισθησία που επιδεικνύει σ' ένα μείζον, πράγματι, θέμα όπως είναι το όλο πλέγμα των έργων της Κάρλας.

Πράγματι το 1999 υπογράφηκε μια πρώτη σύμβαση για την ολοκλήρωση των έργων προϋπολογισμού 75.000.000 ευρώ, και με πρόβλεψη ολοκλήρωσης το 2002. Δυστυχώς τα έργα δεν ολοκληρώθηκαν παρά με τέσσερα χρόνια καθυστέρηση διότι έπασχε και αυτή η σύμβαση όπως και πολλές άλλες από ένα μείζον πρόβλημα που δυστυχώς αντιμετωπίζουμε. Ελλιπείς μελέτες, δεν υπήρχε φάκελος έργου, δεν είχαν καν εντοπιστεί οι χώροι των αρχαιολογικών ευρημάτων οι οποίοι ήταν ούτως ή άλλως απαγορευμένοι κ.ο.κ. Αποτέλεσμα, καθυστέρησε το όλο έργο, για να γίνουν νέες χαράξεις. Μας απέβαλε η αρχαιολογία από πολλούς χώρους. Μερικές περιοχές είναι ουσιαστικά μέχρι και σήμερα απαγορευμένες. Με πολύ κόπο ολοκληρώθηκε αυτή η σύμβαση, όπως σωστά επισημαίνετε, με κάποιες βασικές ελλείψεις κυρίως στους συλλεκτήρες Σ3, Σ4, Σ6, Σ7 κ.λπ.

Το ερώτημα είναι τι κάνουμε σήμερα. Σε χρόνους πράγματι εξαιρετικά σύντομους, δημοπρατήσαμε και θα έχουμε προσφορές στις 14 Νοεμβρίου, δηλαδή πρακτικώς σ' ένα μήνα, ένα έργο ύψους περίπου 10,5 εκατομμυρίων ευρώ για να καλύψουμε το συλλεκτήρα Σ4 και τα αντλιοστάσια στα οποία αναφερθήκατε στον Πηνειό, και την τάφρο ΣΤ.

Το έργο αυτό επειδή έχει μελετηθεί ολοκληρωμένα και σωστά ελπίζουμε να προχωρήσει χωρίς προβλήματα και να ολοκληρωθεί στο τέλος του 2008. Υπάρχουν όμως και άλλα μη ολοκληρωμένα τμήματα της εργολαβίας αυτής η οποία τελείωσε πρόσφατα, με τα οποία δημιουργήθηκε ένας νέος φάκελος έργου προϋπολογισμού περίπου 20.000.000 ευρώ για να καλύψουμε τη Σ3, Σ6 και τον υδροβιότοπο της περιοχής των εκβολών. Αυτή η εργολαβία θα γίνει σε δύο φάσεις και αναμένεται η ολοκλήρωση της πρώτης φάσης το 2008 και της δεύτερης φάσης το 2010.

Τρίτο μείζον θέμα το οποίο επίσης ξέρω ότι γνωρίζετε και το γνωρίζουμε και εμείς, είναι η υδροδότηση του Βόλου από την Κάρλα. Είναι μια νέα εργολαβία προϋπολογισμού 17.000.000 ευρώ που η σύμβαση για τη μελέτη της υπεγράφη στις 12 Απριλίου 2004. Δεν υπήρχε μελέτη. Η μελέτη έγινε, τελείωσε πρακτικώς η οριστική μελέτη, περιμένουμε περιβαλλοντικούς όρους και αναμένουμε τη δημοπράτηση σε τρεις, τέσσερις μήνες.

Ένα άλλο έργο σημαντικό επίσης είναι τα έργα ορεινής υδρονομίας της περιοχής, προϋπολογισμού 12.000.000 ευρώ. Και γι' αυτήν μελέτη δεν υπήρχε. Η προέγκριση της μελέτης τον Ιούνιο του 2004, ολοκληρώθηκε και περιμένουμε εγκρίσεις της διεύθυνσης δασών της περιφέρειας, για να μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε την οριστική μελέτη που αναμένεται να ολοκληρωθεί σύντομα τους επόμενους τρεις μήνες και να προκηρύξουμε την εργολαβία το πρώτο εξάμηνο του 2007.

Άλλο σημαντικό έργο στο οποίο επίσης αναφέρατε είναι η ανάδειξη του περιβάλλοντος της λίμνης Κάρλας, μείζονος σημασίας για τη σύγχρονη εποχή προϋπολογισμού περίπου 7.000.000 ευρώ. Η μελέτη αυτού του έργου υπεγράφη ως ανάθεση το 2004 επί των ημερών μας, ολοκληρώνεται και η οριστική μελέτη σύντομα και αναμένεται προκήρυξη το 2007.

Και τέλος, ένα μεγάλο και, δυστυχώς, μη συγχρηματοδοτούμενο έργο, είναι τα έργα διανομής και μεταφοράς του νερού της Κάρλας για άρδευση της παραλίνιας περιοχής, προϋπολογισμού 56.000.000 ευρώ. Έχει ολοκληρωθεί η οριστική μελέτη και ελπίζουμε σύντομα να βρεθούν οι πόροι ώστε να μπορέσουμε από εθνικούς πόρους να προκηρύξουμε και την ανάθεση του έργου αυτού.

Ένα τελικό συμπέρασμα και κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Ένα έργο που ξεκίνησε με προϋπολογισμό 75.000.000 ευρώ σήμερα ξεπερνά τα 200.000.000 ευρώ. Πρακτικώς τριπλασιάζεται. Γι' αυτό επιμένω και σαν παλιός μελετητής και ακαδημαϊκός δόσκαλος στη μεγάλη σημασία των πλήρων και αν θέλετε σοβαρών μελετών προ πάσης προκήρυξης. Κερδίζουμε κάποιο χρόνο με πρόχειρες μελέτες στη δημοπράτηση, κάνουμε κάποιες καλές εντυπώσεις, το πληρώνουμε μετά με άπειρα χρόνια καθυστερήσεων αναζήτησης πόρων που δεν υπάρχουν και ασυνέπειας εντός εκτός Ελλάδος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο συνάδελφος κ. Έξαρχος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και σας κύριε Πρόεδρε, προσωπικά γνωρίζετε ότι η κατασκευή του έργου της Κάρλας αποτέλεσε ένα πολύχρονο αίτημα της κοινωνίας των φορέων και των πολιτών του Βόλου και της Λάρισας. Και είναι αλήθεια ότι η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ το 1999 όπως είπατε, κύριε Υπουργέ, αποδέχθηκε, υιοθέτησε αυτό το αίτημα με τη μεγάλη συμβολή του Κώστα Λαλιώτη και οφείλουμε να του το αναγνωρίσουμε δημόσια και ξεκίνησε η κατασκευή.

Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι οι τροποποιήσεις που χρειάστηκαν να γίνουν έγιναν διότι η αρχαιολογική υπηρεσία υποδείκνυε άλλες χαράξεις. Δεν υπήρχε ατέλεια στις αρχικές μελέτες. Και, βεβαίως, έχει αναδειχθεί πλούτος αρχαιολογικός πολύ μεγάλης ιστορικής αξίας και πολιτιστικής σημασίας για ολόκληρη τη χώρα και όχι μόνο για την περιοχή.

Το έργο, αρχικά προχώρησε με πολύ γρήγορους ρυθμούς παρά το γεγονός ότι χρειάστηκαν και απαλλοτριώσεις και αυτό δεν είναι εύκολο στην Ελλάδα και είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα. Όμως, κύριε Υπουργέ, η μελέτη για τα αντλιοστάσια ήταν

έτοιμη εδώ και πάρα πολύ καιρό και πληροφορήθηκα, ω του θαύματος, ότι η σχετική προκήρυξη έγινε σήμερα στις εφημερίδες της Λάρισας. Φαίνεται ότι και ο κοινοβουλευτικός έλεγχος αποδίδει.

Αλλά εγώ ήθελα να σας ρωτήσω το εξής: Ήταν οικονομικοί οι λόγοι; Γιατί, προσωπικά, πιστεύω ότι είναι οικονομικοί οι λόγοι. Η μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που έχει κάνει η Κυβέρνηση και τα προβλήματα που υπάρχουν στη χρηματοδότηση των έργων του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. -είναι κοινό μυστικό, το δημοσιεύουν όλες οι εφημερίδες- προκαλεί αυτές τις καθυστερήσεις. Διότι αν δεν κατασκευαστούν τα αντλιοστάσια στον Πηνειό και από αυτά που άκουσα σήμερα από σας πριν από δύομισι χρόνια δεν πρόκειται η Κάρλα να γεμίσει με νερό. Διότι κανένας συλλεκτής δεν έχει κατασκευαστεί. Θα ολοκληρωθεί είπατε στο τέλος του 2008.

Όμως θα πρέπει να σας πω –και το γνωρίζετε, φαντάζομαι- ότι υπάρχουν τεράστια προβλήματα, γιατί έχουν δεσμευθεί οι περιουσίες των αγροτών, δεν έχουν ολοκληρωθεί οι απαλλοτριώσεις, δεν μπορούν να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους, δεν μπορούν να πάνε καν στα χωράφια τους και αυτό, όπως καταλαβαίνετε, προκαλεί τεράστια οικονομική ζημιά και στους αγρότες. Και θα ήθελα να σας πω, με βάση αυτά που άκουσα και την εμπειρία μου, ότι αν δεν «τρέξουν» παράλληλα και τα αρδευτικά έργα -αφού η σχετική μελέτη ολοκληρώνεται, απ' ό,τι λέτε- θα φθάσουμε το 2010, όπως είπατε με το χρονοδιάγραμμα, και δεν θα έχουμε ολοκληρωμένο έργο. Δηλαδή θα έχουμε καθυστέρηση περίπου μιας δεκαετίας σε ό,τι αφορά την ολοκλήρωση αυτού του έργου.

Κύριε Υπουργέ, διερωτώντας και τα αισθήματα των κατοίκων και της Λάρισας και της Μαγνησίας, αυτό που πρέπει να σας απευθύνω ως έκκληση είναι «όχι άλλες καθυστερήσεις πλέον». Δεν αντέχουμε στην περιοχή άλλες καθυστερήσεις!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Εγώ με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον παρακολουθώ αυτή τη συζήτηση γιατί μεγάλωσα στην περιοχή αυτή, αν όχι μέσα στη λίμνη, πάντως κοντά στη λίμνη Κάρλα. Και, πραγματικά, το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, που προβάλλεται είναι το πότε θα αρχίσει να γεμίζει ο συλλεκτής της Κάρλας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βουλευτά, δυστυχώς επειδή είμαι και λίγο της δουλειάς σας λέω ότι αν υπήρχε μια σοβαρή μελέτη τότε –δεν κατηγορώ κανέναν, έτσι γίνονταν αυτά τα πράγματα επί πολλές δεκαετίες προηγουμένως, αυτή ήταν η πρακτική, για να βιαστούμε να πάρουμε τους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης- θα είχε εντοπίσει από την οριστική χάραξη του έργου το χώρο της αρχαιολογίας. Ξεκίνησαν τα έργα και σταμάτησαν. Απλώς δεν γνωρίζαμε –και κακώς- ότι περνάει από αρχαιολογικούς χώρους τότε, το 1999.

Και σας λέω ότι σήμερα, με το νέο νόμο περί μελετών –ας πούμε και κάτι καλό γι' αυτήν την Κυβέρνηση- επιτέλους υπάρ-

χει φάκελος έργων, στον οποίο υπάρχει χωριστός υποφάκελος με υπογραφές της αρχαιολογίας ότι η τελική λύση που προτείνεται δεν δημιουργεί προβλήματα. Εκ των προτέρων, για να μην έχουμε αυτές τις τεράστιες καθυστερήσεις.

Από εκεί και πέρα, δεν υπάρχει πρόβλημα καθυστέρησης λόγω χρηματοδότησης. Απλώς οι πόροι των 75.000.000 ευρώ –που έγιναν ήδη 105.000.000 αυξήθηκαν- εξαντλήθηκαν και έπρεπε να περάσει σε νέο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Και πέρασε και εγκρίθηκε, εξ ου και προκηρύσσεται το έργο αυτό, για το οποίο δεν ξέρω αν χθες δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες της Λάρισας, πάντως η προκήρυξη έχει υπογραφεί εδώ και δεκαοχτώ μέρες από τον Υπουργό, σε χρόνο σχετικά ανύποπτο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΞΕΑΡΧΟΣ: Σήμερα δημοσιεύθηκε.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Βοηθάει γενικώς και η δική σας παρέμβαση, πράγματι, και το αναγνωρίζω αυτό.

Τέλος, για να κλείσω θα πω το εξής. Συμφωνώ πως τα αρδευτικά έργα πρέπει να γίνονται παράλληλα. Και θα ξεκινήσει παράλληλα αυτή η δύσκολη άσκηση υλοποίησης των αρδευτικών έργων, διότι άλλως η ουσιαστική αναβάθμιση και του εισοδήματος της περιοχής θα μείνει στα χαρτιά για τα επόμενα πέντε-δέκα χρόνια. Επιχειρείται, λοιπόν, να μπορέσουμε να βρούμε εθνικούς πόρους έτσι ώστε και το έργο αυτό να δημοπρατηθεί σε μερικούς μήνες και να ξεκινήσει.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Η δεύτερη με αριθμό 9/2-10-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την κατοχύρωση του ονόματος «τσιπούρο» μόνο για την Ελλάδα κ.λπ. διαγράφεται λόγω κωλύματος του ερωτώντος Βουλευτή.

Επίσης, η τρίτη με αριθμό 5/2-10-2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη σύμβαση μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της «MICROSOFT» διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στην πρόταση νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Επίδομα θέρμανσης».

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Ανδριανόπουλος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και άλλες διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκαν και ψηφίστηκαν τα άρθρα 1 μέχρι και 14 του νομοσχεδίου.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 15 μέχρι 25 του νομοσχεδίου, καθώς και οι εξής υπουργικές τροπολογίες: Η με γενικό αριθμό 755 και ειδικό 20 και η με γενικό αριθμό 757 και ειδικό 21, ως μία ενότητα.

Κύριε Υπουργέ, έχετε κάποια παρατήρηση;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα να κάνω μια προσθήκη, μια φραστική βελτίωση.

Στο άρθρο 1 στοιχείο 2 η περίπτωση α' αναδιατυπώνεται ως

ακολούθως:

«2.α. Οικογένεια ή κοινότητα που αποτελείται από συζύγους ή γονείς και συγγενείς πρώτου και δευτέρου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και τα εξ υιοθεσίας τέκνα τους».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υπουργέ, επειδή αυτό το άρθρο ψηφίστηκε, μπορεί να γίνει αν συμφωνεί το Σώμα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Είναι η πρόταση του κ. Κοσμίδη, η οποία γίνεται δεκτή. Το είχαμε συζητήσει και στην Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε δίκιο. Είναι όμως γενικότερα υπόθεση του Σώματος. Το Σώμα συμφωνεί με την πρόταση του Υπουργού;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Σώμα συμφώνησε ομόφωνα.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να καταθέσετε αυτή την πρόταση για τα Πρακτικά.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Την καταθέτω κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αναστάσης Παπαληγούρας καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα προσθήκη, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Τασούλα.

Το λόγο έχει τώρα η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Κρινιώ Κανελλοπούλου.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ενότητα των άρθρων που συζητούμε σήμερα αφορά την προστασία του θύματος. Την προστασία του και ως προς τη διευκόλυνσή του να καταγγείλει την πράξη βίας και ως προς την ταχεία εκδίκαση των υποθέσεων και ως προς την ηθική και υλική συμπαράσταση που η πολιτεία οφείλει στο θύμα.

Το άρθρο 15 προβλέπει τη δυνατότητα το δικαστήριο να διατάξει τη φυσική απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή κατοικία ή κάθε χώρο που έχει σχέση με το θύμα.

Στο άρθρο 16 προβλέπεται η αναστολή της έναρξης του χρόνου παραγραφής των αδικημάτων σε βάρος ανηλίκου. Και αυτό, βεβαίως, γιατί η αδυναμία του παιδιού να καταγγείλει οφείλεται και στην ηλικία του, αλλά βέβαια και στη σχέση εμπιστοσύνης που έχει με το θύτη και την οποία, ως γνωστόν, ο θύτης εκμεταλλεύεται. Έτσι, βεβαίως, αποφεύγουμε το να μείνει ο δράστης ατιμώρητος.

Στο άρθρο 17, για τον ίδιο λόγο αυτής της ιδιαίτερης σχέσης μέσα στην οικογένεια, θεσπίζεται και η αυτεπάγγελτη δίωξη. Έτσι αποτρέπεται κάθε συναλλαγή ή προσπάθεια επηρεασμού του θύματος από το δράστη.

Νομίζω ότι είναι ουσιαστικό –το έχω ξαναπεί– να ξεχωρίσουμε την ενδοοικογενειακή βία από τις άλλες εκδηλώσεις βίας στην κοινωνία. Η ενδοοικογενειακή βία είναι ιδιαίτερη και η ιδιαιτερότητά της συνίσταται ακριβώς σ' αυτό το γεγονός, στο ότι γίνεται μέσα στην οικογένεια, δηλαδή μεταξύ προσώπων που έχουν αυτήν την ιδιαίτερη σχέση μεταξύ τους. Προϋποθέτει, δε, κατάχρηση εξουσίας αυτής της σχέσης, εκμετάλλευση της σχέσης εμπιστοσύνης. Βασίζεται, λοιπόν, σ' αυτήν ακριβώς την ιδιαιτερότητά της και νομίζω ότι είναι απόλυτα σωστό να τη δούμε έτσι, ως ιδιαίτερη.

Στο άρθρο 18 προβλέπεται η δυνατότητα του αρμόδιου δικαστικού οργάνου να ζητεί τη γνώμη ειδικών επιστημόνων για θέματα βίας στην οικογένεια: ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών, κάτι που θεωρώ πάρα πολύ σημαντικό, δεδομένης της δύσκολης θέσης στην οποία βρίσκεται το θύμα αλλά και ο θύτης, ο οποίος ας μην ξεχνάμε ότι είναι και αυτός μέλος της οικογένειας και βρίσκεται, βέβαια, σε μια πάρα πολύ περίεργη ψυχική σύνθεση. Και, βέβαια, είναι άκρως απαραίτητο για την προστασία του ευαίσθητου κόσμου του παιδιού-θύματος, το οποίο, όπως σωστά το νομοσχέδιο λαμβάνει υπ' όψιν του, επηρεάζεται ψυχικά πολλές φορές ανεπανόρθωτα, ακόμη και όταν οι σκληρές βίας δεν εξελίσσονται εναντίον του αλλά απλώς ενώπιόν του.

Τα παιδιά προστατεύονται και στο άρθρο 19, με το γεγονός ότι δεν κλητεύονται αναγκαστικά ως μάρτυρες στο δικαστήριο. Επιστημονικές μελέτες αναφέρουν την πολύ δύσκολη θέση αυτού του παιδιού όταν βρεθεί απέναντι στο γονιό του στο δικαστήριο.

Θεσπίζεται και η χωρίς όρκο εξέταση των μελών της οικογένειας στα ποινικά δικαστήρια.

Το άρθρο 20 προστατεύει το απόρρητο της ανάκρισης –κάτι που βεβαίως είναι και σύμφωνα με τις συνταγματικές επιταγές– το απαραβίαστο της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής, αλλά προστατεύει και την οικογένεια από τον κοινωνικό στιγματισμό της.

Στα τελευταία άρθρα προβλέπονται μέτρα κοινωνικής συμπαράστασης για το θύμα. Καταρχήν, ηθική και υλική συμπαράσταση από φορείς που λειτουργούν για το σκοπό αυτό. Και επειδή πάρα πολλή συζήτηση έγινε για το αν υπάρχουν ή δεν υπάρχουν κοινωνικές υποδομές, αν χρειάζεται να δημιουργήσουμε νέες ή ότι το νομοσχέδιο δεν τις προβλέπει, θέλω να θυμίσω ξανά –το είπα και στη συζήτηση επί της αρχής– ότι υπάρχει ήδη ένα στοιχειώδες πλέγμα υποδομών.

Να θυμίσω ορισμένες υποδομές εδώ: Είναι τα κέντρα κοινω-

νικής στήριξης, το τηλέφωνο άμεσης βοήθειας, οι συμβουλευτικοί σταθμοί, οι ξενώνες φιλοξενίας, οργανισμοί του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, αλλά και της Δημόσιας Διοίκησης για την ισότητα, της εκκλησίας, των δήμων, δικαστικές υπηρεσίες, φορείς από μη κυβερνητικές οργανώσεις κ.λπ..

Καλό είναι θεωρώ, να αξιοποιήσουμε καταρχάς τους φορείς αυτούς που ήδη υπάρχουν και που θα επιτρέψουν και την άμεση εφαρμογή του νόμου αυτού. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να έχουμε διαφορετικούς φορείς για διαφορετικές κοινωνικές ομάδες είτε είναι γυναίκες, είτε είναι παιδιά κ.λπ.. Νομίζω ότι είναι πολύ καλύτερα να κάνουμε καλύτερη τη λειτουργία, να αξιοποιήσουμε τους ήδη υπάρχοντες φορείς χωρίς, βεβαίως, αυτό να μας δεσμεύει να μη δημιουργήσουμε και άλλους φορείς και καλύτερους φορείς στο μέλλον. Θεωρώ όμως ότι αυτό είναι άσχετο με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα.

Η ενημέρωση τώρα, τόσο των παθόντων όσο και των αρμόδιων φορέων ανατίθεται στις αστυνομικές αρχές. Και θα ήθελα να θυμίσω ξανά ότι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ήδη έχει λάβει υπ' όψιν το θέμα αυτό. Βεβαίως έχει αργήσει αλλά σήμερα υπάρχει ήδη ένα πάρα πολύ καλό εγχειρίδιο για το θέμα της ενδοοικογενειακής βίας στο οποίο, μάλιστα, θέλω να τονίσω ότι τονίζεται σαφώς το πώς πρέπει να φερθούμε απέναντι στο θύμα και ότι το θύμα πρέπει να αισθανθεί ασφάλεια και προστασία.

Τέλος στο άρθρο 23 παροτρύνονται οι εκπαιδευτικοί που οφείλουν πλέον να ενημερώνουν για κάθε έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας που πληροφορούνται ή διαπιστώνουν βοηθώντας, βεβαίως, έτσι στη δεδομένη δυσκολία της καταγγελίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τονίσω για άλλη μια φορά την ανάγκη ψήφισης και των άρθρων αυτών του σχεδίου νόμου που συζητούμε. Νομίζω ότι η σοβαρότητα του θέματος και η διεθνής πλέον αναγνώριση ότι η ενδοοικογενειακή βία είναι σοβαρή παθολογία που παραβιάζει ατομικές ελευθερίες, που παραβιάζει ανθρώπινα δικαιώματα, δεν δικαιολογούν την έλλειψη σύμπνοιας της ελληνικής Βουλής στο θέμα αυτό.

Έρχομαι τώρα στις δύο τροπολογίες. Η πρώτη τροπολογία αφορά την αντιμετώπιση της παιδοφιλίας και νομίζω ότι είναι μια εξαιρετικά σημαντική τροπολογία –δεδομένου του θέματος– και είναι γνωστό ότι τον τελευταίο καιρό περιέργως το φαινόμενο της παιδοφιλίας βρίσκεται σε έξαρση. Έχουμε σήμερα στατιστικά στοιχεία από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίως, και υπολογίζουμε ότι υπάρχει σήμερα αύξηση του φαινομένου ακόμη και κατά 65%. Βεβαίως αυτό μπορεί να μην είναι απόλυτο, μπορεί να οφείλεται στο ότι σήμερα ανακαλύπτουμε πιο εύκολα τέτοια φαινόμενα, ή ακόμη στο ότι σήμερα η κοινωνία μας έχει αλλάξει και έχει μία πολύ μεγαλύτερη κινητικότητα, είναι όμως ένα γεγονός. Θα αναφέρω εδώ κάποια στοιχεία που βρήκα: Το 1975 στην Ευρωπαϊκή Ένωση είχαμε περίπου τετρακόσια εξήντα τέτοια φαινόμενα το χρόνο και είκοσι χρόνια αργότερα τα φαινόμενα αυτά έχουν πολλαπλασιαστεί επί πέντε, δηλαδή είμαστε περίπου στα δύομισή χιλιάδες τέτοια φαινόμενα παιδοφιλίας το χρόνο.

Ο βιασμός ανηλίκων δε, έχει περάσει από ογδόντα οχτώ περιπτώσεις το 1988 σε τετρακόσιες επτά το 1992. Σ' αυτό, βεβαίως, πρέπει να προσθέσουμε και το καινούργιο, τεράστιο όμως, φαινόμενο της παιδοφιλίας μέσω διαδικτύου. Υπολογίζονται περίπου τριάντα χιλιάδες τόποι παιδοφιλίας στο διαδίκτυο. Κατά την UNICEF δε, ένα εκατομμύριο παιδιά είναι θύματα παιδοφιλίας το χρόνο και σύμφωνα και με κάποιες επιστημονικές μελέτες μια στις πέντε γυναίκες και ένας στους δέκα άνδρες έχουν υπάρξει θύματα σεξουαλικής καταπίεσης ως παιδιά.

Το φαινόμενο αυτό της παιδοφιλίας μπορεί να είναι μεν παθολογικό, αποτελεί όμως, δυστυχώς, μια πραγματικότητα, την οποία πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπίσουμε. Οι επιπτώσεις δε, αυτού του φαινομένου είναι τόσο ανεπίστρεπτα δραματικές που θεωρώ ότι δεν μπορεί, να ισχύσει καμία δικαιολογία περί παθολογίας, αλλά πρέπει απόλυτα να το δούμε ως παραβίαση των κοινωνικών κανόνων. Έχει δε αποδειχθεί ότι τα φαινόμενα της παιδοφιλίας έχουν συχνότερα σχέση με πρόσωπα εμπιστο-

σύνης ή αναφοράς τα οποία ο ανήλικος συνδέεται. Πολλές φορές μάλιστα ο δράστης επιδιώκει αυτή τη σχέση. Έχει αποδειχθεί ότι συχνά τέτοιοι δράστες επιδιώκουν μάλιστα και επαγγέλματα που έχουν σχέση με παιδιά. Είναι συχνά εκπαιδευτικοί, είναι συχνά παιδαγωγοί. Βασίζεται, λοιπόν, το φαινόμενο αυτό σ' αυτήν ακριβώς την ιδιαίτερη σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ του ενήλικα και του παιδιού για το οποίο ο ενήλικας είναι πρόσωπο αναφοράς και εμπιστοσύνης και, τελικά, αυτήν ακριβώς την εμπιστοσύνη εκμεταλλεύεται. Προϋποθέτει, δηλαδή, ξανά την κατάχρηση αυτής της σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ ενήλικα και ανήλικου. Βεβαίως η προσβολή της γενετήσιας ζωής των ανηλίκων προστατεύεται ήδη από την ελληνική νομοθεσία, ωστόσο κρίθηκε αναγκαίο και νομίζω ότι είναι σωστό να αξιολογηθεί πολύ περισσότερο αυτή ακριβώς η εκμετάλλευση της ιδιαίτερης σχέσης εμπιστοσύνης στην οποία αναφέρθηκε και προς τον σκοπό αυτό κινείται αυτή η τροπολογία που μεταρρυθμίζει το άρθρο 342 του Ποινικού μας Κώδικα με την οποία λαμβάνεται πλέον περισσότερο υπ' όψιν η βαρύτητα της σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ δράστη και θύματος.

Έτσι, λοιπόν, η αξιόποινη πράξη αντιμετωπίζεται πλέον ως κακούργημα και όχι ως πλημμέλημα όπως ίσχυε μέχρι σήμερα και η τέλεση της πράξης αυτής από πρόσωπο που βρίσκεται στο στενότερο κύκλο του παιδιού θεωρείται πλέον επιβαρυντική. Τιμωρείται δε και με εξάμηνη φυλάκιση η προσβολή της αιδούς του ανηλίκου γιατί σύμφωνα με διεθνή βιβλιογραφία οι δράστες περιορίζονται συχνά σε τέτοιου είδους συμπεριφορές. Τέλος θεωρείται πλέον και ως βαρύ πλημμέλημα η παιδοφιλία μέσω διαδικτύου ή κινητού τηλεφώνου ή άλλων τέτοιων σημερινών μέσων.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι ότι το φαινόμενο της παιδοφιλίας πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπιστεί με τον καλύτερο τρόπο και θεωρώ –νομίζω ότι θα συμφωνήσετε όλοι– απαραίτητη την ψήφιση και αυτής της τροπολογίας η οποία κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Υπάρχει και μια δεύτερη τροπολογία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Κανελλοπούλου δεν είναι τροπολογία είναι το άρθρο 24. Έχει ενσωματωθεί ως άρθρο.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μάλιστα κύριε Πρόεδρε, έχει ενσωματωθεί ως άρθρο. Αλλά νομίζω ότι τα συζητούμε μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και εγώ ως μη νομικός θα ήθελα να πω ότι σ' αυτές τις περιπτώσεις αυτοί που ασελγούν σε βάρος των ανηλίκων θέλουν κρέμασμα ανάποδα!

Συνεχίστε παρακαλώ.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Πολύ σωστά, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ, λοιπόν, παραινείται η διάθεση από την ελληνική αστυνομία, προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εξωτερικών φρουρών που έχουν διατεθεί ήδη στην υπηρεσία της εξωτερικής φρούρησης καταστημάτων κράτησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Νομίζω ότι δεν είναι άξιο να συζητήσουμε το θέμα αυτό. Καταρχάς πρόκειται για πάρα πολύ λίγα άτομα τα οποία είναι αναγκαία για την ασφάλεια των φυλακών και βεβαίως δεν χρειάζεται να τονίσω ξανά την ανάγκη καλύτερης φύλαξης των φυλακών ιδιαίτερα με τα τελευταία γεγονότα που έχουν λάβει χώρα στον τόπο μας και βεβαίως, ότι πρόκειται απλώς για μια παράταση μέχρι να στελεχωθεί απόλυτα και το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Τζάκρη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Υπουργέ, με τη διάταξη του άρθρου 15 δείχνετε ξαφνικά να θυμάστε το λόγο για τον οποίο συντάξατε αυτό το νομοσχέδιο και αφού τελειώσατε με το θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης όπου, ουσιαστικά, επιστρέφετε το δράστη των εγκλημάτων του παρόντος νομοσχεδίου νικητή στο σπίτι του ξαφνικά καταλαβαίνετε ότι το θύμα πρέπει να απαλλαγεί από την εκβιαστική και εκφοβιστική παρουσία του και προπαθείτε να το βοηθήσετε. Έτσι ορίζετε ότι το θύμα μπορεί με ασφαλιστικά μέτρα να ζητήσει την απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή στέγη, την μετοίκισή του, την

απαγόρευσή του να πλησιάζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του αιτούντος, της κατοικίας των στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και τους ξενώνες φιλοξενίας.

Βέβαια όλα αυτά στα πλαίσια των ασφαλιστικών μέτρων το δικαστήριο μπορεί να τα διατάξει και με το υπάρχον νομοθετικό καθεστώς για τα ασφαλιστικά μέτρα, ωστόσο η διευκρίνιση που πραγματοποιείτε δεν είναι παρά στην σωστή κατεύθυνση.

Περαιτέρω λησμονείτε όμως ότι μετά την πρόσφατη τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας κάθε είδους ασφαλιστικό μέτρο έχει ισχύ μόλις τριάντα ημερών στις οποίες πρέπει να κατατεθεί αναγκαστικά η ανάλογη τακτική αγωγή. Εν προκειμένω για το θέμα της μετοίκησης του δράστη υπάρχει η αγωγή του άρθρου 1323 του Αστικού Κώδικα που δικάζεται με την ειδική διαδικασία των γαμικών διαφορών ενώ για τα θέματα της απαγόρευσης του δράστη να πλησιάζει το χώρο εργασίας του θύματος, τα σχολεία των παιδιών, τις οικίες των συγγενών, πρέπει να ασκηθούν ισάριθμες αγωγές στηριζόμενες στο άρθρο 57 για την προστασία της προσωπικότητας που εισάγεται με την τακτική διαδικασία. Τούτο όμως είναι εξαιρετικά δυσχερές και δαπανηρό για το θύμα που ξαφνικά αντιμετωπίζει ένα κυκλώνα δικαστηρίων, δυσκολιών και δαπανών στις οποίες δεν θα μπορέσει να ανταπεξέλθει.

Χρήσιμο θα ήταν να επιτραπεί στην αγωγή του άρθρου 1323 του Αστικού Κώδικα να συμπεριληφθούν και τα θέματα της απομάκρυνσης του δράστη από τη συζυγική οικία, της απαγόρευσης του να πλησιάζει τον εργασιακό χώρο του θύματος, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών, τους ξενώνες φιλοξενίας κ.λπ. ώστε να δικάζονται όλα τα θέματα με μια αγωγή στην ειδική διαδικασία των γαμικών διαφορών που εξασφαλίζει ταχύτητα και κρίση από ένα οικογενειακό δικαστή που άτυπα υπάρχει στα πρωτοδικεία της χώρας.

Τέλος, ως μη λησμονούμε ότι εφαρμοζόμενου του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης το θύμα, ουσιαστικά, απεμπλοείται το δικαίωμά του να ζητά την απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή στέγη, έστω και για όσο παρακολουθεί το συμβουλευτικό θεραπευτικό πρόγραμμα και ο δράστης επιστρέφει αμέσως στο σπίτι του. Προς τι, λοιπόν, αυτή η δήθεν εξαντλητική απεριθωρίωση των ασφαλιστικών μέτρων προστασίας του θύματος, όταν το αναγκάζετε να δεχτεί άμεσα το δράστη πίσω στο σπίτι!

Η απάλειψη του άρθρου 17 παράγραφος 2, που επιφέρατε με τις πρόσφατες τροποποιήσεις σας, φέρνει σε ευμενή θέση το δράστη και μάλιστα χωρίς λόγο. Γιατί να παραλειφθεί το άρθρο 17 παράγραφος 2 που αναγκάζει το δράστη να μείνει μέσα στο τριήμερο που ακολουθεί μετά τη σύλληψη για το αυτόφωρο; Αυτός ο χρόνος είναι αναγκαίος για το θύμα, προκειμένου να προλάβει να κάνει ασφαλιστικά μέτρα, για να απομακρύνει από το σπίτι του το δράστη. Γιατί, λοιπόν, του στερούμε αυτήν τη δυνατότητα; Γιατί να γυρίσει αμέσως ο δράστης στο σπίτι του; Δεν το κατανοώ, κύριε Υπουργέ.

Στη συνέχεια, με το άρθρο 18, ακολουθεί ένα ακατανόητο άρθρο που ορίζει ότι το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται ο δράστης να δικαστεί ή από τον αρμόδιο δικαστή ή από το δικαστικό συμβούλιο, θα έχουν τη δυνατότητα να επιβάλουν όλα τα παραπάνω ασφαλιστικά μέτρα ως περιοριστικούς όρους. Λέει, μάλιστα, ότι η ισχύς των περιοριστικών αυτών όρων παύει μετά την έκδοση οριστικής απόφασης από το δικαστήριο για το έγκλημα που η πράξη του δράστη αφορά.

Καταρχάς πουθενά στο ποινικό μας σύστημα τα δικαστήρια δεν επιβάλλουν περιοριστικούς όρους σε οποιονδήποτε δράστη, για τον απλούστατο λόγο ότι οι περιοριστικοί όροι εξ ορισμού, σύμφωνα με το άρθρο 296 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, επιβάλλονται μόνο στη διάρκεια της προδικασίας και αποκλειστικό σκοπό έχουν να διασφαλίσουν την παρουσία του κατηγορουμένου σ' αυτή, δηλαδή στις πράξεις της προδικασίας, ανακρίσεις, έρευνα κ.α., αλλά και στο ακροατήριο για να δικαστεί για την πράξη που του αποδίδεται. Συνεπώς μόλις ο κατηγορούμενος εμφανιστεί στο δικαστήριο, παύει κάθε τεθείς περιοριστικός όρος, γιατί δεν έχει πια λόγο ύπαρξης, αφού ο κατηγορούμενος είναι παρών και θέτει αυτόν σε εκτέλεση της

επιβληθησόμενης ποινής. Γι' αυτό το δικαστήριο, δεν επιβάλλει ποτέ περιοριστικό όρο, γι' αυτό και το ίδιο το άρθρο το 18 παράγραφος 1 του νομοσχεδίου σας ορίζει ότι κάθε περιοριστικός όρος απ' αυτούς που αναγράφει παύει μετά την έκδοση οριστικής απόφασης ή διατάξης του εισαγγελέα με την οποία αρχειοθετείται η υπόθεση λόγω ποινικής διαμεσολάβησης. Οι προαναφερόμενοι περιοριστικοί όροι δεν προβλέπονται πουθενά στο Ποινικό μας Δίκαιο και είναι απορίας άξιο ποιος και πώς θα τους επιβάλει.

Ας εξετάσουμε τώρα τη δυνατότητα του ανακριτή, που είναι και ο μόνος αρμόδιος, σε συμφωνία με τον εισαγγελέα, να εκδώσει διάταξη περιοριστικών όρων. Η επιβολή τους είναι δυνατή μόνο εφόσον έχω κακούργημα ή πλημμέλημα απειλούμενο στο νόμο με ποινή φυλάκισης άνω των τριών μηνών. Εν προκειμένω, τα αδικήματα του νόμου αυτού, πράγματι, εμπíπτουν εδώ. Ας υποθέσουμε ότι ένα θύμα καταγγέλλει το σύζυγό του για μια επικίνδυνη σωματική βλάβη. Αν ο δράστης συλληφθεί επ' αυτοφώρω και δεν συμφωνηθεί ποινική διαμεσολάβηση, αυτός θα δικαστεί αμέσως από το αρμόδιο δικαστήριο και εφόσον εκδοθεί οριστική απόφαση, περιοριστικός όρος ούτε μπορεί να διαταχθεί από το δικαστήριο, ούτε αν είχε διαταχθεί νωρίτερα τέτοιος όρος θα μπορούσε να διατηρηθεί, αφού το ίδιο το νομοσχέδιο στο άρθρο 18 παράγραφος 1 λέει ότι παύει η ισχύς του μόλις εκδοθεί οριστική απόφαση. Αν πάλι ο δράστης αποφυγεί τη διαδικασία σύλληψής του στα όρια του αυτοφώρου, τότε με βάση την ισχύουσα ποινική δικονομία ο εισαγγελέας που έλαβε την καταγγελία για ένα αδίκημα από αυτά που περιγράφονται στο νομοσχέδιο, θα διατάξει προκαταρκτική εξέταση, στα πλαίσια της οποίας δεν υπάρχει αρμόδιο όργανο να διατάξει τους προαναφερόμενους περιοριστικούς όρους. Η προκαταρκτική εξέταση θα τελειώσει το νωρίτερο σε έξι μήνες και τότε ο εισαγγελέας θα πρέπει να διατάξει κύρια ανάκριση, πράγμα που καίτοι η ποινική μας δικονομία το προβλέπει, ωστόσο δεν συντηρείται καθόλου στην πράξη, καθώς προτιμάται η προανάκριση, ώστε να επιληφθεί ανακριτής που είναι ο μόνος αρμόδιος να διατάξει περιοριστικό όρο και τούτο, όταν φθάσει ο δράστης να απολογηθεί ενώπιόν του. Δηλαδή επί έξι και πλέον μήνες δεν υπάρχει νομικά καμία δυνατότητα επιβολής των περιοριστικών όρων που τόσο εύκολα θεσμοθετείται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 και το θύμα, αν δεν κατέφυγε στην αστική διαδικασία, για να απομακρύνει το δράστη με αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, συνοδευόμενη από την προσωρινή διαταγή από τον πρόεδρο πρωτοδικών και ακολούθως με εμπρόθεσμη αγωγή, έχει μείνει τελείως ακάλυπτο. Η διάταξη είναι, παντελώς ανεφάρμοστη και αφήνει στο θύμα μοναδική δυνατότητα την προσφυγή στην αστική δικαιοσύνη.

Έρχομαι στο άρθρο 21 που αφορά την κοινωνική συμπαράσταση. Το άρθρο αυτό είναι το αποκορύφωμα του εμπαιγμού των θυμάτων που δόθεν αυτό το νομοσχέδιο προστατεύει. Τι μας λέει, λοιπόν; «Τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας δικαιούνται ηθικής συμπαράστασης και της αναγκαίας υλικής συνδρομής από νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου που λειτουργούν ειδικά για τους σκοπούς αυτούς υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, και από κοινωνικές υπηρεσίες των Ο.Τ.Α.». Δεν μας κατονομάζει ποιοι είναι αυτοί οι φορείς που λειτουργούν ειδικά για τους σκοπούς αυτούς, γιατί απλά δεν υπάρχουν, αλλά ούτε και προγραμματίζει τη δημιουργία των φορέων αυτών, και φυσικά δεν περιγράφει σε τι συνίσταται αυτή η αναγκαία, πράγματι, υλική συμπαράσταση στα θύματα. Ακόμη χειρότερα, δεν μας λέει τίποτα για τη δημιουργία του αναγκαίου κονδυλίου που θα διαθέτει τους πόρους για την οικονομική συμπαράσταση στα θύματα. Τα θύματα έχουν ανάγκη από υπηρεσίες κοινωνικής αρωγής, έκτακτης ανάγκης, στήριξης και ασυλίας, αλλά και πλήρους αποκατάστασης. Όλα αυτά απαιτούν την οργάνωση αρμοδίων υπηρεσιών σ' όλη τη χώρα. Γιατί εάν πιστεύετε ότι οι υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας, που δεν προλαβαίνουν να συντάξουν ούτε μια έκθεση για τις υιοθεσίες που τις απαιτεί ο νόμος, θα προλάβουν να ανταποκριθούν στοιχειωδώς στις ανάγκες ψυχικής στήριξης των θυμάτων, κάνετε τότε ένα μεγάλο λάθος. Οι νόμοι δεν είναι μόνο για να διακηρύσσονται, πρέπει να συγκροτείται

πρακτικό πεδίο εφαρμογής τους, για το οποίο εσείς δεν κάνετε καμία απολύτως αναφορά, γιατί δεν έχετε κάνει κανένα σχεδιασμό, ούτε και σκοπεύετε να οργανώσετε κάτι τέτοιο στο μέλλον.

Στο ίδιο άρθρο 21, παράγραφος 2, αντί να ορίσετε ως υποχρέωση των αστυνομικών αρχών να ενημερώνουν τα κακοποιημένα θύματα για τα δικαιώματά τους και τις κοινωνικές υπηρεσίες για την αρωγή τους, ορίζετε ότι οι αρχές αυτές υποχρεούνται να προβούν στην ενημέρωση αυτή μόνο εάν το θύμα τις ζητήσει, λες και το θύμα τη στιγμή της καταγγελίας της σε βάρος του κακοποίησης είναι σε θέση να γνωρίζει τι δικαιούται και τι όχι.

Έρχομαι τώρα στο ευεργέτημα της πενίας που κατοχυρώνει το άρθρο 22. Αντί να θεσπίζετε τη δωρεάν νομική βοήθεια στα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας, ώστε να ανταπεξέλθουν στα έξοδα των αστικών δικών που ουσιαστικά αυτά μόνο μπορούν να τα προστατεύσουν, κρατώντας το δράστη μακριά από την οικία και την εργασία τους, τους δίνετε το ευεργέτημα της πενίας που παρέχεται σε όλους τους Έλληνες πολίτες και στο δράστη ακόμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 194 και επόμενα του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν αδυνατούν να καταβάλουν έστω και προσωρινά τις απαιτούμενες δικαστικές δαπάνες, υποχρεώνοντάς τους να αποδείξουν την αδυναμία τους να ανταπεξέλθουν στα έξοδα της δίκης και μάλιστα το περιορίζετε μόνο στην αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, λες και μέχρι την κατάθεση της τακτικής αγωγής που θα πρέπει να επακολουθήσει στις επόμενες τριάντα ημέρες από την απόφαση των ασφαλιστικών μέτρων, η οικονομική κατάσταση του θύματος θα έχει βελτιωθεί τόσο θεαματικά που δεν θα χρειάζεται τη δωρεάν νομική βοήθεια, στην προκειμένη περίπτωση.

Κύριε Υπουργέ, εάν θέλετε, πραγματικά, να βοηθήσετε τα θύματα, η διάταξη αυτή πρέπει να διατυπωθεί ορθά ως εξής: «Στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, τα οποία ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων για προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης εξαιτίας του συγκεκριμένου περιστατικού, παρέχεται το ευεργέτημα της πενίας», χωρίς άλλες διατυπώσεις.

Και έρχομαι στις τροπολογίες που έχουν ενσωματωθεί ως διατάξεις στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Η πρώτη τροπολογία που αφορά την παιδοφιλία, με την οποία, ουσιαστικά, τροποποιείται το άρθρο 342 του Ποινικού Κώδικα, έρχεται να ολοκληρώσει τις τροποποιήσεις των διατάξεων, που αφορούν την προστασία της ανηλικότητας με τελευταία την πρόσφατη τροποποίηση του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα που έγινε το 2003. Το νομοσχέδιο βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση και τυποποιεί με ακρίβεια τη νομοτυπική υπόσταση των θεσπιζόμενων εγκλημάτων, δίνοντας έμφαση στην κατάχρηση της σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ ενηλίκου και ανηλίκου, όπου ουσιαστικά θεσπίζει την πρώτη και τη δεύτερη παράγραφο, ως ιδιαίτερη και δη επιβαρυντική περίπτωση του εγκλήματος την αποπλάνηση του ανηλίκου, όταν γίνεται με κατάχρηση της υπάρχουσας σχέσης εμπιστοσύνης, ενώ θεσπίζεται και αυτοτελής προστασία για την προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας του ανηλίκου, παράγραφοι γ' και δ', όπου θεσμοθετείται και μια ειδική επιβαρυντική περίπτωση, όταν γίνεται με τη χρήση του διαδικτύου.

Για τις υπόλοιπες δύο τροπολογίες, ιδιαίτερα για την πρώτη που αποτελεί ουσιαστικά παράταση, εκφράσαμε την ευχή, κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, ότι πρέπει να είναι η τελευταία. Δυστυχώς, όμως, είναι αναγκαία η διαδρομή του χρόνου για να υπαχθούν στο βαθμό του αρχιφύλακα, όπως ακριβώς μας εξήγησε ο κύριος Υπουργός, και νομίζω ότι δεν έχουμε δυνατότητα μη ψήφισης μιας τέτοιας, ας το πούμε, τυπικής διάταξης.

Το ίδιο και με την επόμενη διάταξη, την τρίτη τροπολογία, όμως, έχω να κάνω σ' αυτήν την εξής παρατήρηση: Νομίζω ότι μπορούμε να περιοριστούμε μόνο στην αρτιμέλεια. Αυτό είναι από μόνο του ικανό κριτήριο στο οποίο περιλαμβάνεται, αν θέλετε, και το ύψος. Το ύψος ως χωριστό κριτήριο δημιουργεί ερμηνευτικά προβλήματα. Άλλωστε υπάρχει αντίθετη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και νομίζω ότι οφείλουμε να είμαστε προσεκτικοί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχω κατ' αρχάς πρόθεση να επαναλάβω τα όσα έχουμε καταθέσει μέχρι σήμερα και στην Επιτροπή, αλλά και στη συζήτηση στην Ολομέλεια. Υπενθυμίζω μόνο ότι δεν έχουμε ψηφίσει το προτεινόμενο νομοσχέδιο στο σύνολό του, γιατί, ενώ είναι ένα υπαρκτό και αυξημένο, θα έλεγα, πρόβλημα η ενδοοικογενειακή βία και ιδιαίτερα σε βάρος των γυναικών με συγκεκριμένες οικονομικές, πολιτικές και κοινωνικές αιτίες, αντιμετωπίζεται μόνο νομικά μέσα από το νομοσχέδιο. Έχει χαρακτήρα τιμωρητικό και όχι χαρακτηρισμό πρόληψης του φαινομένου και κοινωνικής στήριξης πριν από την εμφάνισή του.

Επίσης, δεν συμφωνήσαμε και δεν συμφωνούμε με την υποχρεωτική εισαγωγή της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης, η οποία σε μεγάλο βαθμό ακυρώνει τις θετικές πλευρές του νομοσχεδίου.

Δεν συμφωνήσαμε επίσης στην αρωγή των θυμάτων, ότι δηλαδή την αρωγή των θυμάτων εκτός από το κράτος την αναλαμβάνουν και ιδιώτες κυρίως μέσω των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Πιστεύω ότι είναι γνωστό σε όλους το πόσο αδρά, κατ' αρχάς, επιχορηγούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και από τα κράτη-μέλη, το πόσο πολλοί επιτηδείοι πλουτίζουν μέσα απ' αυτήν τη χρηματοδότηση και πάντα με την ανοχή τόσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και των κρατών-μελών.

Επειδή κατά τη χθεσινή συνεδρίαση, και όχι μόνο, έγινε και πάλι αναφορά στην πρωτοβουλία που είχαν πάρει οι έντεκα γυναίκες Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που κατέθεσαν πρόταση νόμου για την ενδοοικογενειακή βία στις 25 Νοεμβρίου 2004, θέλω να πω -επειδή έχω δει την πρόταση, όπως είχε κατατεθεί και όποια σε σχέση με τη βία κατά των γυναικών υπάρχουν διατύπωση- ότι η βία κατά των γυναικών είναι ένα φαινόμενο που δεν γνωρίζει γεωγραφικά, φυλετικά ή ταξικά όρια. Έτσι ακριβώς είναι διατυπωμένο.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η βία κατά των γυναικών είναι μία μορφή φυλετικής καταπίεσης που, κατά την άποψή μας, είναι άρρηκτα δεμένη με την ταξική κοινωνία. Ο καπιταλισμός είναι μία ταξική, εκμεταλλευτική κοινωνία, γι' αυτό ακριβώς είναι κοινωνία διπλής εκμετάλλευσης της γυναίκας, μία κοινωνία και φυλετικής καταπίεσης. Είναι ξεκάθαρο ότι μόνο η οικονομική ανεξαρτησία κάθε γυναίκας -που για να επιτευχθεί χρειάζεται μία σειρά από παράγοντες- θα μπορεί να «εξοτρίψει» τη γυναίκα, να την κάνει πιο δυνατή, ώστε να μπορεί να αντισταθεί, να αποκρούσει τη βία, που υφίσταται για να μπορέσει να καταγγείλει και στη συνέχεια να απεμπλακεί από την άντրαδυναμία.

Στη συνέχεια έχουμε συμφωνήσει στα άρθρα από το 1 μέχρι το 10 και φυσικά δεν ψηφίσαμε τα άρθρα από το 11 μέχρι το 14, που αφορούν την ποινική διαμεσολάβηση.

Προχωρώ στο άρθρο 15. Μ' αυτό συμπληρώνεται η διάταξη για τη μετοίκηση, η διάταξη του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, ενώ προβλέπει και απαγόρευση του καθ' ου να προσεγγίζει τους χώρους της εργασίας ή της κατοικίας του θύματος. Το θεωρούμε θετικό και θα το ψηφίσουμε.

Στο άρθρο 16 γίνεται μνεία για την παραγραφή της ποινής για τη βία κατά των ανηλίκων, ότι δηλαδή αυτή ξεκινάει από την ημέρα της ενηλικίωσής τους. Θεωρούμε ότι και αυτό είναι θετικό.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 17 η ποινική δίωξη για τα εγκλήματα των άρθρων 6, 7, 9 και 10 ασκείται αυτεπαγγέλτως και ακολουθείται η διαδικασία του αυτοφώρου, εκτός αν υπάρξει διαμεσολάβηση. Θα το ψηφίσουμε και αυτό, το ίδιο και για τα άρθρα 18, 19 και 20.

Το άρθρο 21 που αφορά τη συμπαράσταση του θύματος, ότι δηλαδή την αναλαμβάνουν και ιδιώτες, φυσικά δεν πρόκειται να το ψηφίσουμε.

Το άρθρο 22 έχει μία ανεπάρκεια, γιατί παρέχεται στα θύματα το ευεργέτημα της πενίας αν αυτά αδυνατούν να καταβά-

λουν τις απαιτούμενες δικαστικές δαπάνες. Παρέχεται, όμως, μόνο για τις δικαστικές δαπάνες των ασφαλιστικών μέτρων και δεν υπάρχει πρόβλεψη για το τι θα γίνει μετά. Δεν σταματάει η διαδικασία μόνο στα ασφαλιστικά μέτρα. Παρ' όλο, λοιπόν, που είναι ανεπαρκές, θα το ψηφίσουμε και ελπίζουμε να συμπληρωθεί.

Σε θετική κατεύθυνση θεωρούμε ότι βρίσκεται και το άρθρο 23 με το οποίο υποχρεώνεται ο διευθυντής σχολικής μονάδας, που έχει ενημερωθεί από εκπαιδευτικό, για περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας, να ανακοινώσει άμεσα την αξιόποινη πράξη στους αρμόδιους φορείς. Αυτό είναι θετικό, γιατί πραγματικά υπάρχει πρόβλημα, υπάρχει θέμα. Μέχρι την Γ' γυμνασίου, θα έλεγα, εκτός από τους ενήλικες, με τους οποίους έχουν άμεση επαφή στο σπίτι, τα παιδιά συναναστρέφονται και με τους ενήλικες, που βρίσκονται μέσα στη σχολική κοινότητα και αυτοί είναι κυρίως οι εκπαιδευτικοί. Συμφωνούμε, λοιπόν, και το ψηφίζουμε, το ίδιο και για το άρθρο 24, όπου ουσιαστικά έχει ενσωματωθεί η τροπολογία, που αφορά την παιδοφιλία.

Με τις υπόλοιπες τροπολογίες, αυτή που έχει σχέση με τη στελέχωση της υπηρεσίας εξωτερικής φρούρησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης και η επόμενη με τους επιλεγόμενους για την εξωτερική φρούρηση των καταστημάτων κράτησης, συμφωνούμε και θα τις στηρίξουμε. Θα ψηφίσουμε και την άλλη, η οποία έχει σχέση με την παράταση του χρόνου διάθεσης των βαθμοφόρων της Ελληνικής Αστυνομίας, ελπίζοντας ότι αυτή θα είναι η τελευταία παράταση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Νικολαΐδου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ξεκινήσω από τη ρύθμιση, η οποία αφορά στο άρθρο 24 και απευθύνομαι ειδικά σε σας. Είναι η αναφορά που έγινε στο άρθρο 24 για τη λεγόμενη παιδοφιλία. Κύριε Πρόεδρε, θα συμφωνήσω μαζί σας και θεωρώ ότι αυτό είπατε ως προς την ανάγκη ύπαρξης αυστηρών διατάξεων, αλλά όχι κρέμασμα, κύριε Πρόεδρε. Είναι μία αποστοφή η οποία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αν συνέβαινε στα δικά μας παιδιά, έχω την εντύπωση ότι θα απαιτούσαμε κρέμασμα.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τροφοδοτείτε την αντίθεση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πάντως αν συνέβαινε στο γιο μου, θα τον κρεμούσα μόνος μου, χωρίς δικαστήριο!

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η δημοκρατία δεν εκδικείται. Τιμωρεί και τιμωρεί βαρύτατα, αλλά δεν κρεμάει, δεν λιντσάρει. Αυτά αφορούν έναν άλλο κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πάρτε το ως σχήμα λόγου, κύριε Κουβέλη.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ακριβώς αυτό ήθελα να πω, επειδή ακούστηκε στην Αίθουσα.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 15, πράγματι εδώ εξειδικεύεται το άρθρο 735 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για να προσαρμοστεί στις ανάγκες της συγκεκριμένης ρύθμισης. Συμφωνώ και θα ψηφίσω τη διάταξη. Συμφωνώ επίσης με τη διάταξη του άρθρου 16, όπως και με τη διάταξη του άρθρου 17.

Επίσης, είναι ακριβές ότι σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας, είναι δυνατό να υπάρξουν οι περιοριστικοί όροι, οι οποίοι αναφέρονται στο συγκεκριμένο άρθρο 18. Εδώ πράγματι δεν έχουμε παρέκκλιση, αλλά θα έλεγα ότι έχουμε μία περαιτέρω ρύθμιση εκείνων που σήμερα προβλέπονται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Θα ψηφίσω τη σχετική διάταξη.

Υπάρχει βέβαια ένα ζήτημα, τι γίνεται στις περιπτώσεις που έχουμε στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας παράνομη πράξη σε βάρος του ανηλίκου. Θα τεθεί ένα ζήτημα παραστάσεως πολιτικής αγωγής του ανηλίκου. Εδώ πράγματι δεν έχω να προσφέρω έτοιμη πρόταση για το πώς πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτό, με το εξής δεδομένο: Φανταστείτε ένα γεγονός, που συνιστά ποινικό αδίκημα και αφορά και στη μητέρα και στο παιδί και έχει τελεστεί από τον πατέρα. Η κ. Τζάκρη λέει ορθά

για επίτροπο, αλλά φοβάμαι τη χρονοβόρα διαδικασία για τον ορισμό του επιτρόπου, με το δεδομένο ότι οι διαδικασίες που έχουν σχέση με την αντιμετώπιση των πράξεων στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας προβλέπεται ότι θα εκδικάζονται κατά το συντομότερο δυνατό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ίσως από κάποια κοινωνική υπηρεσία.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Υπάρχει ένα ζήτημα. Σκέφτομαι αυτό που λέει και η αγαπητή συνάδελφος –γιατί είχαμε συζητήσει μήπως τυχόν κάποια κοινωνική υπηρεσία θα μπορεί να υποκαθιστά αυτά που προβλέπονται από τις διατάξεις του νόμου για το δικαίωμα της παραστάσεως της πολιτικής αγωγής. Είναι ένα ζήτημα που νομίζω ότι τίθεται.

Σε ό,τι αφορά το άρθρο 19 για την εξέταση των μαρτύρων, είναι ορθή η ρύθμιση και είμαι βέβαιος ότι εξακολουθεί να συντρέχει η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων για τη διεξαγωγή της δίκης κεκλεισμένων των θυρών.

Υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας: Θα την ψηφίσω και αυτήν τη διάταξη.

Τώρα σε ό,τι αφορά το άρθρο 21 για την κοινωνική συμπαράσταση: Είναι ακριβές, κύριε Υπουργέ, ότι αυτή η διάταξη είναι κατευθυντήρια. Δεν είναι επιτακτική. Και στο παρελθόν είχαμε παρόμοιες κατευθυντήριες διατάξεις στο πλαίσιο του ποινικού μας συστήματος –για τα ναρκωτικά σας λέω χαρακτηριστικά– και τα δικαστήρια βρέθηκαν πάρα πολλές φορές σε εξαιρετικά δυσχερή θέση.

Για να έχουν αποτελεσματικότητα τέτοιες διατάξεις, πρέπει να είναι σαφείς, συγκεκριμένες, δεσμευτικές, άρα και επιτακτικές. Φοβάμαι ότι πρόκειται για μία γενικόλογη εξαγγελία του νομοσχεδίου, η οποία –βεβαιωθείτε– δεν θα έχει τα αποτελέσματα, που είμαι βέβαιος ότι από καλή πρόθεση θέλετε να υπάρξουν.

Σε ό,τι αφορά στο άρθρο 22 για το ευεργέτημα της πενίας, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι για να χορηγηθεί το ευεργέτημα της πενίας, χρειάζεται η τήρηση ορισμένων διαδικασιών. Οι διαδικασίες αυτές είναι πολύπλοκες, είναι εξαιρετικά χρονοβόρες και απαιτούνται διάφορα έγγραφα, τα οποία θα αποδεικνύουν την κατάσταση της πενίας του αιτούντος. Και όλη αυτή η χρονοβόρα διαδικασία είναι σε απόλυτη αναντιστοιχία με την έγκαιρη παρέμβαση του δικαστή, προκειμένου να εκδικάσει τέτοιες υποθέσεις.

Θα έλεγα ότι δεν χρειάζεται τίποτε άλλο, παρά να τεθεί ως διάταξη –αυτό που είπε και η συνάδελφος κ. Τζάκρη– ότι χορηγείται το ευεργέτημα της πενίας άνευ ετέρου και χωρίς καμία άλλη προϋπόθεση.

Βεβαίως, γνωρίζω τον αντίλογο: Μα, είναι δυνατόν η πολιτεία να δίδει το ευεργέτημα της πενίας και σ' ένα φτωχό, σ' έναν πένητα, αλλά και σε έναν πλούσιο; Βεβαίως, είναι ένα επιχείρημα. Ακριβώς, όμως, ο χαρακτήρας του συγκεκριμένου ζητήματος μας επιβάλλει να υποχωρήσουμε από αυτήν την αναζήτηση των διαφορετικών οικονομικών στοιχείων και να πούμε ότι στην περίπτωση αυτή χορηγείται άνευ ετέρου το ευεργέτημα της πενίας.

Ξέρετε, πόσες ημέρες θα χρειαστούν, για να πάρει πιστοποιητικό φορολογικής ενημερότητας; Γνωρίζετε πόσο θα χρειαστεί, για να αποδείξει ότι δεν έχει περιουσιακά στοιχεία;

Κατά συνέπεια, νομίζω ότι το ευεργέτημα της πενίας –αν θέλουμε να είναι ευεργέτημα– θα πρέπει να τεθεί χωρίς άλλες προϋποθέσεις.

Θα παρακαλέσω την προσοχή σας στο άρθρο 23, κύριε Υπουργέ. Λέτε: «Εκπαιδευτικός της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ο οποίος κατά την εκτέλεση του εκπαιδευτικού του έργου με οποιονδήποτε τρόπο πληροφορείται ή διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος μαθητή έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, ενημερώνει...» –επαναλαμβάνω, ενημερώνει– «...χωρίς καθυστέρηση το διευθυντή της σχολικής μονάδας». Τον ενημερώνει ή υποχρεούται να τον ενημερώνει; Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι είναι άλλης εντάσεως το «υποχρεούται να ενημερώνει» και διαφορετικής, μειωμένης εντάσεως, από την άποψη της ποινικής αντιμετώπισης, το «να ενημερώνει».

Εδώ το νομοθέτημα πρέπει να είναι σαφές και συγκεκριμένο.

Εάν θέλουμε την υποχρέωση του εκπαιδευτικού συγκεκριμένη, πρέπει να αναγραφεί «υποχρεούται να ενημερώνει», όπως άλλωστε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Το λέει παρακάτω.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Δεν το λέει παρακάτω, κύριε συνάδελφε. Παρακάτω λέει: «Ο διευθυντής της σχολικής μονάδας ανακοινώνει...»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Πιο κάτω.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ακούστε με, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: «Την ίδια υποχρέωση έχουν...»

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ακούστε, κύριε συνάδελφε. Δεν είναι έτσι, όπως το λέτε.

Ο διευθυντής της σχολικής μονάδας ανακοινώνει, αμέσως, την αξιόποινη πράξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Γιατί να μην το πούμε αυτό και για τον εκπαιδευτικό;

Όπως θα διαπιστώσετε, κύριε Τασούλα, μετά την προσεκτική ανάγνωση, είναι διαφοροποιημένη η διατύπωση μεταξύ πρώτης και δεύτερας παραγράφου. Θα τα πείτε, όμως, όταν μιλήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Στην τρίτη παράγραφο, όμως;

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Στην τρίτη παράγραφο λέει: «Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκπαιδευτικοί και οι διευθυντές των ιδιωτικών σχολείων, καθώς και οι υπεύθυνοι των πάσης φύσεως Μονάδων Προσχολικής Αγωγής.» Ε, τι θα πει αυτό; Που πάει; Πάει στη λογική της πρώτης παραγράφου ή της δεύτερης παραγράφου;

Εν πάση περιπτώσει, εάν θέλουμε την εφαρμογή του άρθρου 37 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, πρέπει να εναρμονιστεί η ρύθμιση για όλες τις κατηγορίες των εκπαιδευτικών μ' έναν ενιαίο, κοινό τρόπο. Αυτό λέω τόση ώρα.

Σε ό,τι αφορά τις τροπολογίες, τις ψηφίζω όλες, με μόνη την ένσταση ότι μας αρκεί η αρτιμέλεια και δεν χρειάζεται και η οριοθέτηση του συγκεκριμένου ύψους -1,70 μάλιστα– που πρέπει να έχουν οι υποψήφιοι. Κι εγώ φοβάμαι ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Τι θα γίνει, επί παραδείγματι, μ' έναν ο οποίος έχει ύψος 1,69; Και είναι προφανές ότι δεν το λέω για να χαριτολογήσω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω την κατανόηση των δύο συναδέλφων, οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο, επειδή ομιλώ πριν από αυτούς, καθώς σε λίγο θα πρέπει να συμμετάσχω στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Ελπίζω, κύριε Υπουργέ, να προλάβω την απάντησή σας αργότερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε θέμα με ιδιαίτερο κοινωνικό και ποινικό ενδιαφέρον. Συζητούμε ένα θέμα που άπτεται της προστασίας της ζωής και της τιμής των ανθρώπων στα πλαίσια του ενδοοικογενειακού βίου.

Άρα, μου δίδεται η ευκαιρία, επειδή το θέμα που θα θίξω σχετίζεται με όσα συζητούμε, να εκφράσω τον αποτροπισσμό μου, γιατί βλέπει το φως της δημοσιότητας σήμερα μία έκθεση βρετανού πρεσβευτή, ο οποίος καταγγέλλει απίστευτες θηριωδίες σε βάρος μαρτύρων, απαχθέντων από διάφορα σημεία του πλανήτη, από την αμερικανική CIA και τη βρετανική M16.

Ο πολιτισμένος κόσμος, τα κοινοβούλια, σήμερα έστω το ελληνικό Κοινοβούλιο, οφείλουν –και οφείλουμε όλοι μας– να εκφράσουν τον αποτροπισσμό και τη διαφωνία τους.

Τα όσα σήμερα δημοσιεύει εβδομαδιαία εφημερίδα για την κατάθεση του βρετανού πρεσβευτή είναι πραγματικά απίστευτα και θηριώδη. Θάνατοι, δολοφονίες, ακρωτηριασμοί, βασανισμοί μπροστά στα μάτια των αθώων παιδιών του απαχθέντος ή και αντίστροφα.

Η αντιμετώπιση του φαινομένου της τρομοκρατίας δεν μπορεί να μετατραπεί σε πόλεμο κατά της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτή πρέπει να είναι η σπεντόρεια φωνή όλων μας. Ποτέ δεν πρέπει να μετατραπεί ούτε να μετα-

τρέπεται καθημερινά ο πόλεμος κατά της τρομοκρατίας, που είναι αναγκαίος, σε πόλεμο κατά της παραβίασης των στοιχειωδών ατομικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συνοψίσω σε λίγες φράσεις τα όσα υποστήριξα κατά τη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Είναι ανάγκη να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα της ενδοοικογενειακής βίας. Κατά την άποψή μου δεν χρειαζόταν να προσθέσουμε ειδικές ποινικές διατάξεις στο ποινικό μας οπλοστάσιο, στο ποινικό μας σύστημα. Έπρεπε να προβλέψουμε ειδικές επιβαρυντικές περιπτώσεις στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα που αφορούν τα σχετικά εγκλήματα. Θα έπρεπε κυρίως να προστατεύσουμε τους ανήμπορους στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής ζωής, δηλαδή γυναίκες, ανήλικα παιδιά, γέροντες και τους ανήμπορους λόγω προβλημάτων, όπως κινητικές αναπηρίες, με ειδική αναφορά σε αυτές τις κατηγορίες των αδυνάτων, τροποποιώντας τις σχετικές διατάξεις της ισχύουσας ποινικής μας νομοθεσίας, δηλαδή προβλέποντας επιβαρυντικές περιπτώσεις στα συγκεκριμένα άρθρα που ισχύουν στον Ποινικό μας Κώδικα.

Αυτή ήταν η επιχειρηματολογία μου στη συζήτηση επί της αρχής. Δικαιώνεται νομίζω αυτή η σκέψη, συζητώντας την τελευταία ενότητα των άρθρων. Θεωρώ ότι συνιστούσε την πληρέστερη ποινική αντιμετώπιση των φαινομένων που συζητούμε, των φαινομένων ενδοοικογενειακής βίας. Φαίνεται αυτό πάρα πολύ καθαρά στις συνέπειές του.

Συζητάμε σ' αυτήν την ενότητα των άρθρων, παραδείγματος χάριν, την αυτεπάγγελτη ποινική δίωξη στα άρθρα 6, 7, 9 και 10. Χάριν συζήτησας τα θέματα ποινικής διαμεσολάβησης. Είναι απολύτως αναγκαία η ύπαρξη μόνο της αυτεπάγγελτης δίωξης -σωστά επισημάνθηκε αυτό από την εισηγήτρια μας, την κ. Τζάκρη- στις «επιβαρυντικές περιπτώσεις» και αφορούν τα πράγματι αδύναμα μέλη της οικογένειας. Σε περιπτώσεις, όμως, που έχουμε υπερβολή και εκτροχιασμό από την επιδίωξη του νομοσχεδίου, θα χρειαζόταν ποινική διαμεσολάβηση. Γι' αυτό άλλωστε είχα παρατηρήσει ότι η ποινική διαμεσολάβηση είναι μια χρήσιμη μέθοδος, αλλά σ' εκείνες τις περιπτώσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που η ποινική παραβατική συμπεριφορά συμπεριλαμβάνει χαμηλή απαξία και όχι υψηλή, όπως ισχύει για τις περιπτώσεις των ατόμων της οικογένειας υψηλού κινδύνου.

Θα δώσω το παράδειγμα που έδωσα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί της αρχής: Εάν -είχα επισημάνει τότε- ένας αδερφός τελέσει το έγκλημα της απειλής σε βάρος του αδερφού του, με τον οποίο συνοικεί, τότε αυτό κατά την επιδίωξη του Υπουργού Δικαιοσύνης, αποτελεί ιδιαίτερη, επιβαρυντική περίπτωση και τιμωρείται με αυστηρές ποινές. Εάν η τέλεση του εγκλήματος της απειλής αφορά αδερφό σε βάρος αδερφού, που δεν συνοικούν, τότε τιμωρείται με τις ισχύουσες μέχρι σήμερα διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Και συνέχισα: Το στοιχείο της συνοικίσεως αποτελεί καθοριστικό παράγοντα, ώστε να μεταβάλλεται και να τροποποιείται η ποινική μεταχείριση αδερφού προς αδερφό.

Ας εξετάσουμε τώρα τις συνέπειες, σε ό,τι αφορά την αυτεπάγγελτη δίωξη ή την ποινική διαμεσολάβηση. Στο έγκλημα, στο οποίο αναφέρθηκα, δηλαδή στο έγκλημα της απειλής, η απαξία που περιέχεται στην παραβατική αυτή συμπεριφορά είναι προφανώς μικρότερης σημασίας απ' ό,τι όταν συμβαίνει, παραδείγματος χάριν, σωματική βλάβη, σωματική κάκωση σε βάρος ενός ανήλικου παιδιού της οικογένειας. Είναι προφανές. Στην περίπτωση, λοιπόν, της σωματικής κακώσεως σε βάρος ανήλικου τέκνου της οικογένειας, είναι προφανές ότι το μόνο που ισχύει ή θα έπρεπε να ισχύει είναι η αυτεπάγγελτη δίωξη. Στην περίπτωση, όμως, της απειλής, για ποιο λόγο θα έπρεπε να έχουμε αυτεπάγγελτη δίωξη; Θα ήταν χρησιμότερη η ποινική διαμεσολάβηση. Να, γιατί η αρχική μου διαπίστωση μας οδηγεί σε διαφορετική χρήση των μέσων και των μεθόδων.

Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε τώρα να ασχοληθώ με το άρθρο 23 και να τελειώσω με μία παρατήρηση νομοτεχνικού και ουσιαστικού χαρακτήρα.

Στο άρθρο 23 προβλέπεται -και ορθά- ότι ο εκπαιδευτικός κατά τη διάρκεια του εκπαιδευτικού έργου οφείλει...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε λίγα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Ορθά, λοιπόν, προβλέπεται στο άρθρο 23 ότι ο εκπαιδευτικός κατά την άσκηση του εκπαιδευτικού του έργου οφείλει να ανακοινώνει πράξη, η οποία συνιστά έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. Ασφαλώς μετά ο διευθυντής της σχολικής μονάδας θα πρέπει να το ανακοινώνει στον αρμόδιο εισαγγελέα. Η ορθή ανάθεση αυτού του καθήκοντος προϋποθέτει μια πολιτεία που να αναγνωρίζει στο δάσκαλο την ακεραιότητα του έργου του και την υπερηφάνεια που του αναλογεί.

Οι δάσκαλοι, κύριε Υπουργέ, τελούν παιδαγωγικό έργο μεγάλης αξίας. Διαπλάθουν συνειδήσεις κι έχουν οι ίδιοι συνείδηση του τεράστιου έργου τους. Ο δάσκαλος, λοιπόν, πρέπει να είναι υπερήφανος. Φοβούμαι ότι με τη σημερινή κυβερνητική σας πράξη και πολιτική αυτό δεν το αναγνωρίζετε. Όλα προδίδουν μία Κυβέρνηση που οδηγεί το δάσκαλο ή θέλει να οδηγήσει το δάσκαλο ηττημένο και ταπεινωμένο στα σχολεία. Αλλά ένας δάσκαλος ηττημένος και ταπεινωμένος, είναι ένας παιδαγωγός ακρωτηριασμένος. Γι' αυτό απευθύνω έκκληση - μια και σήμερα είναι μέρα ενός πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου- προς την Κυβέρνηση να επαναθεωρήσει τη στάση της και να συνδιαλλαγεί, να συνεννοηθεί με τους εκπαιδευτικούς. Ειδάλλως, δεν έχουν νόημα οι οφειλόμενες αποδόσεις τέτοιων ευθυνών, όπως ο νομοθέτης επιχειρεί στο άρθρο 23.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ στο άρθρο 8, αν και συζητήθηκε στην προηγούμενη ενότητα άρθρων.

Κύριε Υπουργέ, ορθά κατά την άποψή μου εξομοιώνετε στο άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα την ποινική μεταχείριση του εξαναγκασμού σε συνουσία με την ποινική μεταχείριση οποιασδήποτε άλλης ασελγούς πράξης. Έχετε, όμως, μια διατύπωση, η οποία κατά την άποψή μου πρέπει να διορθωθεί. Σας την προτείνω αμέσως. Λέτε συγκεκριμένα: «Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου εξαναγκάζει άλλον σε συνουσία ή σε ανοχή ή επιχείρηση ασελγούς πράξης, τιμωρείται με κάθειρξη». Εδώ είναι η εξομείωση των ποινών. Αλλά και η συνουσία είναι ασελγής πράξη. Έτσι όπως το διατυπώνετε είναι λάθος. Θα πρέπει να πείτε: «Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Καστανίδη, ψηφίστηκε, όμως, αυτό. Δεν μπορεί να κάνει πια τίποτα ο κύριος Υπουργός. Σαν παρατήρηση μπορεί, αλλά έχει ψηφιστεί.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Θα σας ζητήσω, εάν συναινέσει και η Κυβέρνηση, να ζητήσετε την ίδια έγκριση από το Σώμα. Εάν βεβαίως το Σώμα δεν συναινέσει ή δεν το δεχτεί η Κυβέρνηση, τότε αλλάζει το πράγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αυτό ακριβώς θέλω να επισημάνω. Ο Υπουργός και το Σώμα. Συνεχίστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Σας διαβάζω, λοιπόν, ακριβώς τη διατύπωση, που κατά την άποψή μου είναι η ορθότερη: «Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου εξαναγκάζει άλλον σε συνουσία ή σε άλλη ασελγή πράξη». Αυτό είναι το σωστό.

Η δεύτερη παρατήρησή μου αφορά τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 8 που αναφέρεται σχετικά με το άρθρο 338 του Ποινικού Κώδικα. Ενώ ορθά εξομοιώνετε τον εξαναγκασμό σε συνουσία με οποιαδήποτε άλλη ασελγή πράξη στο άρθρο 336 του Ποινικού Κώδικα, δεν το κάνετε στο 338, χωρίς να υπάρχει δικαιολογητικός λόγος. Στο άρθρο 338 του Ποινικού Κώδικα ορίζετε το εξής: «Όποιος με κατάχρηση της παραφροσύνης άλλου ή της από οποιαδήποτε αιτία προερχόμενης ανικανότητάς του να αντισταθεί, ενεργεί επ' αυτού συνουσία ή παρά φύση ασελγεία, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη». Στην περίπτωση δηλαδή του άρθρου 338 εξομοιώνετε τη συνουσία μόνο με την παρά φύση ασελγεία, ενώ στο 336 σωστά εξομοιώνετε τη συνουσία με κάθε ασελγή πράξη. Άρα και στο 338 πρέπει να προβλέπετε την ίδια ποινή καθειρξης για τη συνουσία όπως και για κάθε άλλη ασελγή πράξη. Θα πρέπει λοιπόν να ορίσετε στο άρθρο 338 «...ενεργεί επ' αυτού συνουσία ή κάθε άλλη ασελγή πράξη», για να επιτύχετε ενότητα ρυθμίσεων στα

άρθρα 336 και 338 του Ποινικού Κώδικα.

Με τις παρατηρήσεις αυτές κλείνω και παρακαλώ πολύ να τις σκεφθείτε και να τις κάνετε δεκτές. Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά το άρθρο 8 επανέρχομαι, κύριε Πρόεδρε, ότι αν υπάρξει γενική συμφωνία, θα μπορούσε να αλλάξει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Καστανίδη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Τασούλας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Τασούλα, θα μπορούσατε να περιμένετε να μιλήσουν δύο συνάδελφοι, πρώτα η κ. Παπακώστα και ο κ. Γείτονας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία και κύριε συνάδελφε, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος έχει το δικαίωμα να παίρνει το λόγο όποτε θέλει. Αλλά ο κ. Τασούλας ευγενώς προφέρει να προηγηθείτε.

Το λόγο έχει η κ. Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητείται και ολοκληρώνεται σήμερα ένα εξαιρετικής σημασίας σχέδιο νόμου, που αφορά το ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας. Εγώ πήρα το λόγο σήμερα, γιατί θέλω να κάνω μια-δυο παρατηρήσεις, οι οποίες νομίζω ότι είναι ουσιαστικές.

Κύριε Καστανίδη, ήταν σωστό αυτό το οποίο είπατε. Έτσι πρέπει να γίνει για να μην υπάρχει αναντιστοιχία και σύγχυση ως προς την απονομή της δικαιοσύνης, όταν αυτή θα επιληφθεί τέτοιου είδους θεμάτων.

Και έρχομαι στις παρατηρήσεις. Από την εμπειρία και τη συνεργασία, που έχουμε και με Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, αλλά και με άλλους φορείς, που ασχολούνται με αυτό το ζήτημα, διαπιστώθηκε το εξής φαινόμενο: Πολλές φορές γυναίκες έγκυες υποχρεώθηκαν είτε διά της σωματικής είτε διά της λεκτικής βίας σε άμβλωση παρά τη θέλησή τους. Αυτά τα φαινόμενα, λοιπόν, είναι υπαρκτά, έχουν συμβεί, έχουν καταγγεληθεί, είναι καταγεγραμμένα. Κατά συνέπεια, μιας και το σχέδιο νόμου έρχεται για να λύσει αυτά τα ζητήματα, προτείνω να συμπεριληφθεί η περίπτωση αυτή.

Προτείνω συγκεκριμένα στο άρθρο 7 και ιδιαίτερα να προστεθεί η εξής διάταξη με το εξής περιεχόμενο: «Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται ιδίως όποιος εξανάγκασε, παρά τη θέλησή της έγκυο γυναίκα να προβεί σε άμβλωση διά ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας επ' αυτής».

Επίσης, στο άρθρο 21 να προστεθεί δεύτερο εδάφιο στην παράγραφο 1 με το εξής περιεχόμενο: «Η έγκυος γυναίκα θύμα ενδοοικογενειακής βίας δικαιούται περιθάλψεως και πλήρους στηρίξεως από τις ίδιες ως άνω αρμόδιες υπηρεσίες, προκειμένου να φέρει εις πέρας την εγκυμοσύνη της, εφόσον η ίδια δηλώσει ρητώς την περί αυτού επιθυμία της». Νομίζω ότι έτσι θωρακίζουμε θεσμικά ένα σχέδιο νόμου, το οποίο περίμενε πάνω από είκοσι χρόνια να γίνει νόμος του κράτους και προσφέρουμε ουσιαστική υπηρεσία.

Τέλος, για το άρθρο 23 που έχει ως σημείο αναφοράς, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους εκπαιδευτικούς, θεωρώ ότι στην τοποθέτηση την οποία έκανε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι η Κυβέρνηση τους θέλει ηττημένους, ενώ χρειαζόμαστε υπερήφανους εκπαιδευτικούς, η απάντηση είναι η εξής: Οι δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις –βεβαίως και η παρούσα συμπεριλαμβάνεται σε αυτές– με τη λαϊκή εντολή και με βάση την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας δεν αντιπαρά τίθενται και δεν παίζουν το ρόλο του πυγμάχου με τις κοινωνικές ομάδες. Οι δημοκρατικά εκλεγμένες κυβερνήσεις υπάρχουν για να υλοποιείται η δημοκρατία και για να σέβονται τα αιτήματα των κοινωνικών ομάδων, αλλά μέσα από ένα διάλογο, ο οποίος διασφαλίζει την αξιοπρέπεια όλων των πλευρών.

Κατά συνέπεια, οι εκπαιδευτικοί είναι υπερήφανοι, είναι αξιοπρεπείς και διεκδικούν τα δίκαια αιτήματά τους. Εμείς τους εμπιστευόμαστε και χειροπιαστή απόδειξη είναι και η συμβολή

τους και σ' αυτό το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κυρία Παπακώστα.

Το λόγο έχει ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θέλω να ευχαριστήσω και εσάς και τον εκλεκτό συνάδελφο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Τασούλα για τη διευκόλυνση αυτή. Δεν θα απασχολήσω πολύ το Σώμα, γιατί μίλησα και επί της αρχής.

Κύριε Υπουργέ, παίρνω το λόγο για να προτείνω μία προσθήκη στο άρθρο 21. Θεωρώ θετικό βήμα το άρθρο 21 για την κοινωνική συμπαράσταση των θυμάτων. Είναι άποψή μου, την οποία εξέθεσα λεπτομερώς χθες ότι αντιμετώπιση οικογενειακής βίας, χωρίς κάθε είδους συμπαράσταση στα θύματα δεν μπορεί να υπάρξει. Διότι τα θύματα τελούν υπό καθεστώς φόβου και ανασφάλειας, το έγκλημα δεν καταγγέλλεται ή και αν καταγγέλλεται υπάρχουν υπαναχωρήσεις, όταν το ένα μέρος είναι σε κατάσταση φόβου.

Όμως, όπως διατυπώνετε τη διάταξη –θα συμφωνήσω και με την εισηγήτριά μας και με τον κ. Κουβέλη– είναι αδύναμη, δεν είναι επιτακτική. Δεν είναι δεσμευτική. Λέτε ότι θα παρέχουν συμπαράσταση οι μονάδες που ανήκουν στο σύστημα πρόνοιας της χώρας και είναι υπό την εποπτεία κυρίως του Υπουργείου Υγείας.

Λέτε στη συνέχεια στην παράγραφο 2 ότι οι αστυνομικές αρχές...

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Όχι μόνο του Υπουργείου Υγείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Του συστήματος πρόνοιας είπαν, που κυρίως εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας. Θα σας πω γιατί τονίζω το Υπουργείο Υγείας, όταν θα καταλήξω την πρότασή μου.

Λέτε, λοιπόν, στην δεύτερη παράγραφο ότι οι αστυνομικές αρχές οφείλουν να ενημερώνουν τους φορείς πρόνοιας. Κατ' αρχάς το να ενημερώνουν απλά είναι αυτό καθ' εαυτό αδύναμο. Δεν αρκεί οι αστυνομικές αρχές να απευθύνονται στον οποιονδήποτε φορέα. Πρέπει να θεσμοθετήσουμε μια αποτελεσματική και δεσμευτική διαδικασία.

Στην εποχή που ζούμε, εγώ εκτιμώ ότι, έστω και με την υποχρέωση που βάζετε στους αστυνομικούς, εσείς, ως Υπουργός Δικαιοσύνης, δίνετε ένα θετικό μήνυμα για το ρόλο των αστυνομικών. Γιατί ο συνάδελφός σας κ. Πολύδωρας, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, πιστεύω ότι με τα επικίνδυνα μηνύματα, που δίνει συνεχώς στους αστυνομικούς, παίζει με τη φωτιά.

Έρχομαι, λοιπόν, στην πρότασή μου. Για να ενισχύσουμε τη διάταξη.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Θα κουβεντιάσουμε τώρα και για τους εκπαιδευτικούς και για τους αστυνομικούς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Εγώ λέω ότι αυτά τα μηνύματα συμπαράστασης στα θύματα είναι τα θετικά μηνύματα προς την Αστυνομία. Και όχι εκείνα του κ. Πολύδωρα. Όχι, ότι είστε οι πραιτορες, στις πόλεις, όχι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Γείτονα, αυτό είναι εκτός νομοσχεδίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: ...όχι «πώς θα χρησιμοποιήσουν τα δακρυγόνα», όχι ποια είναι όπλα ή ποια είναι εξαρτήματα αναρρίχησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Γείτονα, ως περιοριστούμε στο νομοσχέδιο. Αυτά είναι εκτός διατάξεων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Εγώ ίσα-ίσα ήθελα να επαινέσω τον Υπουργό Δικαιοσύνης για το μήνυμα που δίνει με τη διάταξη. Όμως παρακολουθούμε με ανησυχία τον κ. Πολύδωρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης δεν είναι εδώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν πειράζει, ας μου απαντήσει, κύριε Πρόεδρε. Αναλαμβάνω την ευθύνη των λόγων μου. Η Βουλή είναι ζωντανός οργανισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πώς δεν πειράζει; Διατελέσατε Υπουργός και ξέρετε ότι πειράζει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Υπουργέ -και τελειώνω με αυτό, δεν θα ασχοληθώ με άλλες διατάξεις- προτείνω για να ενισχύσουμε τη διάταξη, να προστεθεί παράγραφος 3 και να πάρете εξουσιοδότηση, εγώ τουλάχιστον θα την ψηφίσω την προσθήκη και πιστεύω και όλοι οι άλλοι συνάδελφοι. Να προστεθεί πως «με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Υγείας και Πρόνοιας και ασφαλώς Οικονομίας θα καθοριστούν οι λεπτομέρειες αυτής της συνδρομής του Κράτους στη βάση ενός σχεδίου δράσης». Αυτό θα είναι το σωστό για να μη μείνει η διάταξη απλά μία παρότρυνση. Είναι ανάγκη να δημιουργηθεί πλαίσιο κανονιστικό, έτσι ώστε η συνδρομή η κοινωνική συμπαράσταση να είναι και άμεση και προκαθορισμένη και συνεπώς αποτελεσματική.

Δεν χρειάζομαι άλλο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Καλός είστε, αλλά αυτά τα παρένθετα και τις επεκτάσεις εκτός σχεδίου νόμου, τι τα θέλετε τώρα; Και Υπουργός διατελέσατε και Πρόεδρος διατελέσατε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν ξεχνώ και την παλαιά μου ιδιότητα ως Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Ανησυχώ για τη διολίσθηση σε λογικές αστυνομικού κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να είστε καλά. Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δράττομαι της ευκαιρίας των όσων ελέχθησαν προηγουμένως, για να πω ότι όσον αφορά στο κατ' εξοχήν θέμα της συζητήσεως που είναι το νομοσχέδιο, οι παρατηρήσεις που ακούστηκαν, όζουν ελλυχνίας, όπως έλεγαν παλαιά, δηλαδή μυρίζουν λυχνάρι. Αυτό σημαίνει ότι δουλεύτηκαν. Τώρα δεν υπάρχουν λυχνάρια, υπάρχουν ηλεκτρικά φώτα.

Ειδικά όμως για την παρατήρηση που ακούστηκε για την απειλή, όπου εμφανίστηκε ότι υπάρχει η διαφορετική μεταχείριση της απειλής ενδοοικογενειακά από την απειλή που προβλέπει ο Ποινικός Κώδικας, θέλω να πω ότι δεν είναι συγκρίσιμα τα μεγέθη, ώστε να συμπεραίνει κάποιος ότι υπάρχει η διαφορετική μεταχείριση. Η ενδοοικογενειακή απειλή, την οποία ρυθμίζει το άρθρο 7 του παρόντος νομοσχεδίου, είναι μία ιδιαίτερη απειλή, η οποία είναι φορτισμένη, όπως λέει η διατύπωση, με σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο. Συνεπώς η διαφορετική μεταχείριση της απειλής στο άρθρο αυτό δεν είναι συγκρίσιμη με την απειλή του κοινού Ποινικού Δικαίου και άρα είναι δικαιολογημένη η επιβάρυνση της μεταχείρισης μιας απειλής που γίνεται, κραδαίνοντας ένα σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο.

Ήθελα να πω, επίσης, ότι ασφαλώς, κύριε Πρόεδρε, όταν συζητούνται νομοσχέδια και η επικαιρότητα έχει το μερίδιό της, απλώς θα πρέπει κάποιος να τηρεί μια αναλογία στην επίκληση λέξεων, φράσεων, νοημάτων των νομοσχεδίων για να δημιουργήσει συνειρμούς με βάση την επικαιρότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**.)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μίλησε γι' αυτό που σήμερα δημοσιεύεται στην εβδομαδιαία εφημερίδα «ΠΟΝΤΙΚΙ» και έχει να κάνει με καταγγελίες Άγγλου διπλωμάτη κατά αμερικανικών υπηρεσιών. Αυτό το γεγονός καταδεικνύει, νομίζω, πόσο σημαντικό -για να έρθω στα καθ' ημάς- πόσο έντιμο, πόσο ξεκάθαρο, πόσο δημοκρατικό ήταν το γεγονός της δίκαιης, σύννομης, αλλά όχι παράλυτης αντιμετώπισης από την ελληνική πολιτεία είτε υπό τη μορφή της Αστυνομίας είτε υπό τη μορφή της δικαιοσύνης, της εγκληματικής οργάνωσης 17 Νοέμβρη.

Η εγκληματική συμμορία της 17 Νοέμβρη, που σκόρπισε την καταστροφή, θα έλεγα, τον όλεθρο, την οδύνη επί δεκαετίες στη χώρα μας, αντιμετωπίστηκε μ' έναν τρόπο, ο οποίος δεν θα δώσει ποτέ δικαίωμα ούτε καν προσχηματικό, για τέτοιου είδους αιτιάσεις εις βάρος της ελληνικής πολιτείας. Κι αυτό δείχνει ότι όταν η πολιτεία θέλει να υπερασπίζεται τον εαυτό της, τους πολίτες, τα δικαιώματα των πολιτών της εναντίον τέτοιων μορφών βίας, όπως είναι η τρομοκρατία, τέτοιων μορφών

εγκληματικότητας, όπως είναι η τρομοκρατία, οφείλει και πρέπει πρώτη απ' όλους, χωρίς επαναλαμβανών να είναι παράλυτη, να δίνει το μήνυμα, το νόημα, την έννοια της αποφασιστικότητας χωρίς συγχρόνως να συνθλίβει και να καταπατά τα δικαιώματα των κατηγορουμένων.

Τέλος, όσον αφορά στην παρατήρηση επί του άρθρου 23, αν δεν κάνω λάθος, για τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών, που αποπειράθηκε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να το συναρτήσει με το φρόνημα των εκπαιδευτικών, ότι δηλαδή πώς είναι δυνατόν οι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι μαστίζονται ή χειμάζονται από οικονομικά προβλήματα, να είναι άψογοι στα καθήκοντά τους, θα ήθελα να πω το εξής: Οι εκπαιδευτικοί, ακόμη κι αυτοί που απεργούν σήμερα, δεν απεργούν υπό την έννοια ότι αρνούνται τα καθήκοντά τους. Άλλο η διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους, άλλο η αίσθηση του χρέους. Ποτέ δεν έθεσαν όρους για την εκπλήρωση του χρέους τους. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Ας μην τους προσάπτουμε όρους που οι ίδιοι δεν θέλουν.

Επωφελούμαι, όμως, της ευκαιρίας, μιας και η επικαιρότητα είναι ενίοτε αδήριτη, να κάνω μνεία μιας πολύ ενδιαφέρουσας επιστολής, που δημοσιεύει η έγκριτη στήλη «Σημειωματάριο» της διακεκριμένης δημοσιογράφου της έγκυρης εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» κ. Ελένης Μπίστικα. Πρόκειται για επιστολή μιας συνταξιούχου δασκάλας, ενενήντα οκτώ ετών παρακαλώ, η οποία, όπως λέει ο τίτλος του «Σημειωματάριου» της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», πρωτοδιορισμένη το 1934, μιλάει σήμερα για την απεργία των δασκάλων. Γράφει η επιστολή: «Επιστολή της κ. Ειρήνης Καλογερά, συνταξιούχου διδασκαλίσσης με σύνταξη 395 ευρώ και άλλη τόση από σύνταξη ΙΚΑ από το σύζυγό της λογιστή, που έχει πεθάνει: Υπηρέτησα και εγώ δασκάλα στα προπολεμικά χρόνια και ακριβώς το 1934 διορίστηκα στο χωριό Βαρικό της Καστοριάς. Μικρό χωριό με κατοίκους βουλγαρόφωνους τότε. Παρά το ότι διάγω το εννενηκονστό όγδοο έτος της ηλικίας μου θυμάμαι καθαρά τη ζωή μου στο χωριό. Σ' ένα σπιτάκι χωρίς ηλεκτρικό και από τα παραθυρόφυλλα του έμπαιναν τα χιόνια. Ανέλαβα την πρώτη τάξη του Δημοτικού, ο αριθμός των μαθητών ανήρχετο στους εννενήκοντα οκτώ (98). Οι περισσότεροι δεν μιλούσαν ελληνικά. Δύσκολη δουλειά και πολυσχιδής. Η αγάπη και η αφοσίωσή μας στο επάγγελμα και γενικά στην πατρίδα μας είχε άριστο αποτέλεσμα. Μέσα στο σχολικό χρόνο τα παιδιά μιλούσαν ελληνικά και ήταν έτοιμα για τη Β' τάξη. Εκτός αυτού τις ελεύθερες ώρες διδασκαίσαμε τους νέους εκτός του σχολείου ελληνικούς χορούς, ιστορία, τραγούδια, για τον εξελληνισμό τους. Θυμάμαι ακόμα ότι κάθε Κυριακή εκ περιτροπής εξηγούσαμε το Ευαγγέλιο στην Εκκλησία. Αυτήν την εργασία εκάναμε αγόγγυστα και αθόρυβα, οι δάσκαλοι τότε, μη εξαιρουμένου του Σαββάτου.» Τονίζει επίσης η δημοσιογράφος: «Η ίδια δασκάλα τότε, όντας νεαρή και επειδή είχε πρόσφατα πεθάνει ο πατέρας της, πήρε μαζί της τη μητέρα της και ζούσαν και οι δύο τους με τον ίδιο μισθό, σε δραχμές τότε, λίγες και πολύτιμες. Δεν της πέρασε ούτε στιγμή από το μυαλό να μην πάει εκεί που τη διόρισαν. Γιατί ο δάσκαλος, ο πραγματικός, γεννιέται ταγμένος για αυτήν την υπεύθυνη δουλειά που επέλεξε. Δεν γίνεται δάσκαλος επειδή σπούδασε, διορίστηκε στο δημόσιο και περιμένει να λύσει το πρόβλημα της ζωής του, απαιτώντας, χωρίς να λογαριάζει τα ελεύθερα Σαββατοκύριακα, τις ελεύθερες ώρες, τις διακοπές, τις γιορτές - ελεύθερο χρόνο που κανένας εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα δεν ονειρεύτηκε».

Διαβάζω αυτήν την επιστολή όχι γιατί θέλω ή ονειρεύομαι να επανέλθουμε στις δύσκολες εκείνες περιόδους, αλλά για να δείξω ότι αδικεί όποιος θέτει στο καθήκον των δασκάλων όρους. Οι δάσκαλοι μπορεί να απεργούν σήμερα, μπορεί να απεργούν για πράγματα που η οικονομία δεν τα αντέχει, αλλά είμαι βέβαιος ότι ουδέποτε διανοούνται να θέσουν όρους τηρήσεως του χρέους τους, από τυχόν αυξήσεις. Η εποχή εκείνη που περιγράφηκε, ήταν μια άλλη ηρωική εποχή, αλλά χρειάζεται να τη θυμόμαστε τότε-τότε, γιατί εκτός από το ότι κρίνουμε πρέπει και να συγκρίνουμε και να ευλογούμε το Θεό, που η Ελλάδα είναι πολύ καλύτερη από εκείνη που μας παραδίδουν οι γονείς μας και οι παππούδες μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Τασούλα.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τις δικονομικές διατάξεις των άρθρων 15 μέχρι 20, επιχειρήθηκε να υλοποιηθεί και στο δικονομικό πεδίο η γενικότερη στόχευση του νομοσχεδίου μας. Καταβλήθηκε δηλαδή προσπάθεια, αν μπορώ να το περιγράψω έτσι, να μη χαθεί στην πολιτική ή στην ποινική δίκη, αυτό που κερδήθηκε στις ουσιαστικές διατάξεις του νομοσχεδίου.

Ο δράστης της ενδοοικογενειακής βίας έπρεπε, με άλλα λόγια, να υποστεί και από δικονομική άποψη, μια δυσάρεστη διαδικασία, ιδίως δε στα πλημμελήματα να νιώσει ότι το ακροατήριο δεν είναι γι' αυτόν μια απομακρυσμένη χρονικά υπόθεση και ότι ως τότε τα πράγματα θα έχουν ηρεμήσει, αλλά μια επικείμενη πραγματικότητα, με άμεσες γι' αυτόν συνέπειες.

Για το λόγο αυτό θεωρώ ότι από τις δικονομικές διατάξεις οι σημαντικότερες είναι του άρθρου 15 και του άρθρου 18 παράγραφος 1, στις οποίες παρέχεται στο δικαστήριο η ευχέρεια να απομακρύνει το δράστη της ενδοοικογενειακής βίας από την οικογενειακή εστία και ακόμη να του απαγορεύσει να προσεγγίσει τους χώρους της κατοικίας, της εργασίας, της παραμονής των θυμάτων. Το μέτρο μάλιστα αυτό προβλέπεται πανομοιότυπα τόσο ως ασφαλιστικό μέτρο στην πολιτική δίκη όσο και ως περιοριστικός όρος στην ποινική δίκη. Κι αυτό συμβαίνει ανεξάρτητα από τις προϋποθέσεις του άρθρου 296 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο οποίο ορίζονται οι σκοποί των περιοριστικών όρων.

Από τις υπόλοιπες δικονομικές διατάξεις κρίσιμη είναι επίσης εκείνη του άρθρου 16, με την οποία αποτρέπεται η παραγραφή, ιδίως των πλημμελημάτων ενδοοικογενειακής βίας, που στρέφονται κατά του ανήλικου, μέχρι την ενηλικίωσή του. Επίσης και η διάταξη του άρθρου 17 με την οποία καθορίζεται ότι τα πλημμελήματα ενδοοικογενειακής βίας διώκονται αυτεπάγγελα και μάλιστα εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των αυτόφωρων εγκλημάτων.

Είναι βέβαια αυτονόητο, αλλά πρέπει στο σημείο αυτό να το επισημάνω, ότι παρ' όλη την αυστηρότητα των δικονομικών διατάξεων, δεν ανατρέψαμε κατοχυρωμένα διαδικαστικά δικαιώματα του κατηγορούμενου.

Απλώς περιορίσαμε υπέρ του θύματος το -επιτρέψτε μου την έκφραση- δικονομικό βεληνεκές ορισμένων διατάξεων. Έτσι, για παράδειγμα, με τη διάταξη του άρθρου 19 παράγραφος 1 επιτρέψαμε στα μέλη της οικογένειας να εξετάζονται ανωμοτί στις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας, που τα αφορούν. Μάλιστα, ειδικά καθόσον αφορά τον ανήλικο ανατρέψαμε το δικονομικό κανόνα για αυτοπρόσωπη και προφορική κατάθεση του μάρτυρα στο ακροατήριο και με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 19 θέσαμε τον κανόνα της μη αυτοπροσώπου μαρτυρίας του ανήλικου.

Στον κανόνα αυτό προβλέψαμε ασφαλώς και μια σημαντική, για τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, και -νομίζω- επιβεβλημένη εξαίρεση. Δώσαμε δηλαδή στο δικαστήριο τη δυνατότητα είτε αυτεπάγγελα είτε μετά από αίτημα του κατηγορουμένου, να καλείται ο ανήλικος, παρ' όλα αυτά, στο ακροατήριο, προκειμένου να υποστεί τον έλεγχο της αλήθειας των όσων κατέθεσε προδικαστικά. Μπορεί η απόδειξη της αλήθειας να δυσχεραίνεται από ένα ψυχικά -να το συνομολογήσω- αναστατωμένο θύμα, που καταθέτει ως μάρτυς στο ακροατήριο, αλλά αυτό δεν μπορεί να αναιρεί το αυτονόητο, το αναφαίρετο δικαίωμα του κατηγορουμένου να απευθύνει ερωτήσεις στο μάρτυρα.

Ακόμα, υπέρ του θύματος της ενδοοικογενειακής βίας λειτουργεί και η διάταξη του άρθρου 20 παράγραφος 1 με την οποία εξειδικεύεται η υποχρέωση, το καθήκον της τήρησης εχεμύθειας για όλους όσους ασκούν προανακριτικά καθήκοντα σε υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας. Μάλιστα, με την παράγραφο 2 της ίδιας διατάξης επεκτείνεται ουσιαστικά και στους προανακριτικούς υπαλλήλους η ποινή που επιβάλλεται για την παραβίαση του δικαστικού απορρήτου στο άρθρο 251 του Ποινικού Κώδικα.

Οι διατάξεις του έκτου και τελευταίου κεφαλαίου του νομοσχεδίου θεσμοθετούν την αρωγή των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Έτσι, το άρθρο 21 παράγραφος 1 θεσπίζει δικαίωμα ηθικής συμπαράστασης και υλικής συνδρομής υπέρ των θυμάτων της ενδοοικογενειακής βίας. Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου θεσπίζεται ακόμη το δικαίωμα ενημέρωσης του θύματος, σχετικά με την προβλεπόμενη από το νομοσχέδιο αρωγή του.

Εξάλλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προκειμένου για το άρθρο 22 -και μιλώ για το άρθρο που προβλέπει το ευεργέτημα της πενίας- θα δεχθώ την παρατήρηση, η οποία διατυπώθηκε από την εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού. Προτείνω πράγματι να απλουστεύσουμε τη διαδικασία και να διατυπωθεί τελικά ως εξής το σχετικό άρθρο: «Στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, τα οποία ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων για προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης εξαιτίας του συγκεκριμένου περιστατικού, παρέχεται το ευεργέτημα της πενίας» -εδώ είναι η προσθήκη- «με μόνη απόδειξη του περιστατικού της βίας» -και συνεχίζω, όπως η διατύπωση είναι μέχρι σήμερα- «σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 194 επόμενα του Κώδικα...»

ΤΖΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ: Μόνο αυτό να αφαιρέσετε, γιατί βάζετε τις προϋποθέσεις του άρθρου 194.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Δεν χρειάζεται να τις αφαιρέσω.

ΤΖΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ: Ουσιαστικά το δίνει. Αν προσθέσετε «με τους όρους του άρθρου 194», το καταργείτε στην πράξη και αυτό που δίνετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Αν μιλάμε μαζί και οι δύο, δεν θα συνεννοηθούμε.

Δεν χρειάζεται παρά να προσθέσουμε: «με μόνη την απόδειξη του περιστατικού βίας». Τελειώσω.

ΤΖΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΑ: Αρκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, όχι διακοπές.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Με το άρθρο 23 θεσπίζονται οι υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών να καταμηνύουν τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, τη διάπραξη των οποίων διαπιστώνουν σε βάρος των μαθητών τους. Θέλω και εγώ να προσθέσω το αυτονόητο, ότι είμαστε πεπεισμένοι ότι, όποιες δυσκολίες και αν αντιμετωπίζουν -οικονομικές ή άλλες- σε σχέση με τις συνθήκες δουλειάς τους, οι εκπαιδευτικοί θα ανταποκριθούν στις προβλεπόμενες από το νομοσχέδιο υποχρεώσεις τους.

Στο άρθρο 24 ενσωματώθηκε η τροπολογία μας για την αυστηρότερη αντιμετώπιση των πράξεων παιδοφιλίας. Όπως ανέφερα και στην ομιλία μου επί της αρχής του νομοσχεδίου, η κατάχρηση των ανηλίκων σε ασέλγεια τιμωρείται σήμερα από το άρθρο 342 του Ποινικού Κώδικα μόνο σε βαθμό πλημμελήματος. Είναι φανερό ότι αυτή η κατάσταση έπρεπε να αλλάξει και αυτό επιτυγχάνεται με το άρθρο 24 του νομοσχεδίου που μεταρρυθμίζει σε βάθος το άρθρο 342 του Ποινικού Κώδικα.

Σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο της διάταξης αυτής, ο ενήλικος, ο οποίος ενεργεί ασελγείς πράξεις σε βάρος ανήλικου, που μάλιστα του έχουν εμπιστευθεί να τον φυλάει, να τον προσέχει, να τον επιβλέπει, έστω και προσωρινά, θα τιμωρείται εφεξής σε βαθμό κακουργήματος. Επιβαρυντική περίπτωση αυτής της συμπεριφοράς συνιστά, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του αναμορφωμένου πια άρθρου 342 του Ποινικού Κώδικα, η τέλεση της ως άνω πράξης από το διευρυμένο εκείνο κύκλο προσώπων με τα οποία ο ανήλικος έρχεται σε σταθερότερη επαφή -εκπαιδευτικοί, γυμναστές, φροντιστές, πνευματικοί, γιανοί, πρόσωπα, στα οποία ο ανήλικος προσφέρει τις υπηρεσίες του, πρόσωπα μιας ειδικής σχέσης εμπιστοσύνης, πρόσωπα αναφοράς για το θύμα, για τον ανήλικο.

Ως ειδικότερη μορφή κατάχρησης σε ασέλγεια τιμωρείται επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 342, η προσβολή της αιδούς του ανήλικου με χειρονομίες, προτάσεις ή παρουσίαση ή εξιστόρηση πράξεων, που αφορούν στη γενετήσια ζωή. Υπενθυμίζω εδώ ότι η αιδώς αποτελεί και σήμερα

καθιερωμένη –γιατί υπήρξε κάποια έμμεση αμφισβήτηση– και γνωστή έννοια στο Ποινικό μας Δίκαιο. Προβλέπεται, παραδείγματος χάριν, στην παράγραφο 2 του άρθρου 353 του Ποινικού Κώδικα. Συνιστά ωστόσο και ένα ψυχολογικό, ένα ψυχοκοινωνικό δεδομένο, αναγνωρισμένο από κάθε έγκυρο εγχειρίδιο ψυχοκοινωνιολογίας. Εξάλλου, ως διακεκριμένη περίπτωση αυτής της συμπεριφοράς τιμωρείται και η τέλεση της πράξης μέσω του διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, του τηλεφώνου ή του εικονοτηλεφώνου που έρχεται. Στις περιπτώσεις της παιδοφιλίας τέλος, αποτρέπεται το ενδεχόμενο να ωφελείται ο δράστης από την παρέλευση του χρόνου, να παραγράφεται δηλαδή η αποτροπιαστική πράγματι πράξη του, επειδή το θύμα δεν τον καταμηνύει είτε γιατί είναι ανήλικος είτε γιατί ακόμα εξαρτάται οικονομικά από το δράστη.

Θέλω ακόμα –και αυτή είναι η τελευταία επί της ουσίας παρατήρησή μου, κύριε Πρόεδρε– να ζητήσω με τη σύμφωνη γνώμη όλης της Βουλής και με αφορμή μία παρατήρηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του κ. Καστανίδη, μία διαφοροποίηση στη διατύπωση του άρθρου 8 παράγραφος 1 και 2, που ήδη μας απασχόλησε.

Παρακαλώ να συναινέσετε να υπάρξει η εξής διατύπωση στο άρθρο 8, παράγραφος 1. «Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου εξαναγκάζει άλλον σε συνουσία ή σε άλλη ασελή πράξη, ή σε ανοχή της, τιμωρείται με κάθειρξη». Ανταποκρίνονται στην παρατήρηση του κ. Καστανίδη που πιστεύω ότι είναι σωστή.

Επίσης, η παράγραφος 2, του άρθρου 8 διαμορφώνεται ως εξής: «Όποιος με κατάχρηση της παραφροσύνης άλλου ή της από οποιαδήποτε αιτία προερχόμενης ανικανότητάς του να αντισταθεί, ενεργεί επ' αυτού συνουσία ή άλλη ασελή πράξη» –προστίθεται– «τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών».

Μ' αυτές τις παρατηρήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι μπορώ να ισχυριστώ ότι η Κυβέρνηση, η πολιτεία έκανε, το καθήκον της με την πρόταση και ψήφιση –ελπίζω σε λίγο– του νομοσχεδίου αυτού, απέναντι στα θέματα της ενδοοικογενειακής βίας, τα οποία πρέπει να το ομολογήσουμε, είχαν επί πολλά χρόνια παραμεληθεί.

Είναι πράγματι αποτροπιαστικές αυτές οι συμπεριφορές –δεν είναι ανεκτές πια– είτε μιλάμε για την ενδοοικογενειακή βία και κυρίως τη βία κατά των γυναικών, για να το πούμε απερίφραστα, είτε για την εξίσου αποτροπιαστική, αν όχι περισσότερο, ασέλγεια πάνω στους ανήλικους.

Με το νόμο, που ψηφίζουμε, έχω την πεποίθηση ότι κατοχυρώνουμε τα δικαιώματα των θυμάτων αυτών. Τους δίνουμε φωνή, στεκόμαστε στο πλευρό τους, τους παρέχουμε την αναγκαία βοήθεια και αρωγή, και θέτουμε στη διάθεσή τους περισσότερα θεσμικά εργαλεία και διαδικασίες, τους παρέχουμε τη δυνατότητα μάλιστα επιλογής μεταξύ αυτών, έτσι ώστε να μην αισθάνονται, όπως αισθάνονται μέχρι σήμερα, ότι είναι υποχρεωμένα τα θύματα αυτά να υποστούν αυτές τις απάνθρωπες, αυτές τις εξευτελιστικές συμπεριφορές.

Είμαστε υπερήφανοι γιατί φέρνουμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα από χρόνια κοινωνικά ώριμο νομοσχέδιο, το οποίο πιστεύω ότι επιτρέπει πια να ισχυριστούμε ότι στον τομέα αυτό πρωτοπορούμε, ότι πια δεν γίνονται ανεκτά στην Ελλάδα αυτά τα φαινόμενα της ενδοοικογενειακής βίας, της βίας κατά των γυναικών, της ασέλγειας επί των ανηλίκων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσουμε στη διαδικασία, που προβλέπει το Σύνταγμα και ο Κανονισμός, θα ήθελα να θέσω σε ψηφοφορία τις δύο προτάσεις που έκανε ο κύριος Υπουργός σχετικά με τις τροποποιήσεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 8.

Γίνονται δεκτές οι προτάσεις του κυρίου Υπουργού;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς οι προτάσεις του κυρίου Υπουργού στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 8 έγιναν δεκτές ομόφωνα.

Δεν υπάρχει άλλος ομιλητής και δεν υπάρχουν δευτερολογίες. Επομένως κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της

ενότητας των άρθρων 15 έως 25, επίσης επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 755 και ειδικό 20 και επί της τροπολογίας με γενικό αριθμό 757 και ειδικό 21 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό ομόφωνα ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ομόφωνα όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ομόφωνα ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομόφωνα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει ομόφωνα.

Προχωρούμε στην ψήφιση των τροπολογιών.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε αναφορικά με τις δύο τροπολογίες να κάνω μία παρατήρηση όσον αφορά τη μία εξ αυτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Επειδή ακούστηκε από συναδέλφους αντίρρηση σε σχέση με το προβλεπόμενο συγκεκριμένο ύψος των εξωτερικών φρουρών στις φυλακές, θέλω να σημειώσω ότι απλώς και μόνο υιοθετούμε πάγια αντιμετώπιση του σχετικού θέματος από το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Τις ίδιες ακριβώς προδιαγραφές, τους

ιδίους ακριβώς περιορισμούς θέτει σε κάθε διαγωνισμό το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης προκειμένου για την πρόσληψη αστυνομικού προσωπικού. Είναι πρόδηλη η σχέση του αστυνομικού προσωπικού με το προσωπικό για τη φύλαξη των φυλακών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η κ. Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Να επισημάνω εδώ, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχει απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας και αφορά την υπόθεση αστυνομικού, που προσέφυγε ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και κρίθηκε

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Υπάρχουν και άλλες αντίθετες αποφάσεις, κυρία συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Υπάρχουν και άλλες αποφάσεις και είναι θέμα δικαστηρίου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 755 και ειδικό 20;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 755 και ειδικό 20 έγινε δεκτή ομοφώνως και εντάσσεται στο σχέδιο νόμου ως ίδιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 757 και ειδικό 21;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 757 και ειδικό 21 έγινε δεκτή ομοφώνως

και εντάσσεται στο σχέδιο νόμου ως ίδιου άρθρου.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.53' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 6 Οκτωβρίου 2006 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαιρών ερωτήσεων και β) συζήτηση της υπ' αριθμό 7/22-9-2006 επίκαιρης επερώτησης Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Πολιτισμού και Μακεδονίας-Θράκης, σχετικά με τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος για τις τοπικές εκλογές, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

